

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ondřeje Načeradského a přísedících Ing. Jiřího Bureše a Ing. Jaroslava Lince v hlavním líčení konaném dne 21. 6. 2021 v Kladně

takto:

Obžalovaný L■■■■ P■■■■, narozený ■■■■■ v Kladně, nezaměstnaný, trvale bytem náměstí Starosty Pavla 44, Kladno, adresa pro účely doručování ■■■■■, ■■■■■,

je vinen, že

od 20. června 2015 do 3. července 2020 v místě společného bydliště na adrese ■■■■■, v Kladně fyzicky a psychicky týral svou družku, poškozenou A■■■■ D■■■■, a to tak, že ji opakovaně do 2. ledna 2017 nejméně jednou za 3 – 4 měsíce fyzicky napadal, bil pěstí nebo otevřenou dlaní do obličeje a těla nebo jí kopal a verbálně hrubými vulgárními výrazy poškozenou urážel, přičemž při napadení dne 20. června 2015 spočívajícím v úderu otevřenou dlaní do obličeje způsobil poškozené drobnou tržnou ránu na rtu, což si vyžádalo dvoudenní hospitalizaci v Oblastní nemocnici Kladno, v dubnu 2016 bil poškozenou pěstí do obličeje, strhl z ní oblečení, přehnul ji přes opěradlo křesla v obývacím pokoji a přes její odpor na poškozené vykonal soulož, kdy k takovému to vynucení styku došlo nejméně ve 4 případech, kdy 19. června 2016 z obavy z hrozícího potratu poškozená vyhledala lékařské ošetření, v době od dubna 2017 do konce roku 2017 ji nejméně 2 krát strčil, kdy v jednom případě upadla a udeřila se o skříňku, poté od roku 2018 především rozbíjel vybavení bytu a opět do ní strkal, kdy v jednom případě si poškozená poranila kotník, v závěru vztahu jí pak ve dnech 25. června, 26. června a 3. července 2020 udeřil pěstí, kdy k poslednímu útoku došlo mimo bydliště v reakci na to, že poškozená již chtěla vztah s obžalovaným ukončit,

tedy

jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží,

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a páchal takový čin zvláště surovým a trýznivým způsobem a po delší dobu,

čímž spáchal

jednak zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku,

jednak zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. a), d) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČO 47672234, sídlem Jeremenkova 161/11 Vítkovice 703 00 Ostrava, nahradit škodu ve výši 7 786 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný je na základě obžaloby ze dne 26. 1. 2021 stíhán pro výše uvedené jednání, které obžaloba právně kvalifikovala jako zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 a 2 písm. tr. zákoníku v souběhu se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 a 2 písmena a), d) tr. zákoníku.
2. Soud na základě provedeného dokazování došel ke skutkovému závěru, že se skutek stal tak, jak je uvedeno výše ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku. Oproti podané obžalobě došlo k jistým změnám co do časového vymezení včetně rozdělení jednání do fází, u kterých docházelo k různým typům a intenzitě napadání, upřesnění popisu některých napadení a jejich následků, přičemž frekvence a počet napadení, respektive případů, kdy napadení přešlo v nedobrovolný pohlavní styk, byl omezen tak, aby obžalovanému nebyl dáván k tíži vyšší počet napadení, než která byla na základě provedeného dokazování s potřebnou mírou jistoty prokázána, byť je reálně možné, že poškozená byla skutečně fyzicky a sexuálně napadána častěji, jak uváděla obžaloba. Nejde o změny, které by měly vliv na totožnost a jednotu skutku.
3. Obžalovaný L. P. v hlavním líčení popřel, že by se dopustil jednání, pro které je stíhán. Pokud se vůči poškozené dopustil nějakého násilí, tak to bylo proto, že ho sama fyzicky napadala. Dal jí facku, pěstí možná jednou, ale toho si není vědom. Bránil se, „když už z něj tekla krev“. Neznásilnil jí, k sexu nikdy nedocházelo bezprostředně poté, co se poprali, ale až druhý den. Za celé soužití spolu mohli souložit tak 20 krát, poslední rok a půl až dva roky spolu již styk neměli. Poškozená má ráda drsnější sex, plácání po zadku, tahání za vlasy, zkoušeli i pouta, ale není pravda, že by jí strkal ruku do pochvy.
4. S poškozenou žil pět let, byli s nimi děti poškozené z předchozího vztahu L. a D. a pak se jim narodil společný syn. Ke konci vztahu odcházel ke své matce a opět se vracel k poškozené, za skončení jejich vztahu by považoval již březen 2020. Neví o tom, že by poté mezi nimi došlo ještě k nějakému konfliktu. Za poškozenou poté nikam nejel. Na Vánoce byl synovi dát dárky, a pak se za ní ještě stavil, protože poškozená říkala, že „ztříská“ jeho současnou přítelkyni. Jednou byl u ní na návštěvě, dali si večeri, bylo to „super“, ale když ho začala líbat, tak jí řekl, že ne.

Poškozená mu říkala, že by se k němu chtěla vrátit. Naposledy se u ní stavoval o Velikonocích a to kvůli synovi. Pokud jde o jím pořízený audiozáznam schůzky s poškozenou, šel tam tehdy za synem, ale poškozená byla doma sama a tak si schůzku raději nahrál, nevěděl, co může čekat, když ho obvinila ze znásilnění. O tom, že si pořizuje záznam, jí neříkal. Pokud jde o záznam, kde se poškozené má nějaký muž ptát na marihuanu, tak ten získal od L. B., jde o uživatele marihuany, se kterým měl poškozený jet za prací do Holandska. Obžalovaného se ptal, zda poškozená prodává trávu. Proč si to pan B. nahrával a dal mu záznam, obžalovaný neví.

5. K jeho napadání poškozenou došlo vždy, když se poškozené něco nelíbilo, zpočátku to bylo tak každé tři měsíce. K útokům docházelo v době, kdy u toho nikdo nebyl. K oslavě narozenin syna poškozené D. v době, kdy poškozená byla těhotná, obžalovaný uvedl, že neví, co se tam mělo stát. Obžalovaný chodil se zraněními do práce. Poškozená měla po střetech modřiny, ale to je tím, že jí se dělají modřiny, i když jí člověk jen štipne. Jednou přišla k poranění tak, že jí cestou do práce na kole srazilo auto, jindy šlo o to, že se bránil, když ho zbila. Jednou ho zavřela v zimě v šortkách na balkóně, volal tehdy jejímu otci a své sestře. Probíhalo to tak, že poškozená byla třeba dva měsíce dobrá a třetí měsíc „to začalo“. Jednou ho před bratrem bodla při hádce vidličkou. Tehdy byli s bratrem spravovat auto, při návratu domů se nějak „raflí“ a ona ho bodla. K hádkám s poškozenou docházelo kvůli marihuaně, kvůli obžalovaného matce, kvůli kamarádkám poškozené, které jsou „fetáčky, co mají děti v ústavu“. Není pravda, že by poškozené zakazoval kamarády, ale má problém s těmi, kteří jsou „jiní“. Poškozené nic nezakazoval, co řekla poškozená, to platilo, aby se nepohádali. Během soužití se poškozená rovněž dopouštěla násilí na svých dětech, „bušila je pěstmi“, nezletilému D. rozsekla ramínkem nos. Když jednou držel jejich malého syna, tak po nich hodila láhev se sunarem, myslel si, že syna tou láhví zabije. O násilí na dětech věděli i její rodiče. Obžalovaný sám to nijak dál neřešil, protože nešlo o jeho vlastní děti.
6. Obžalovaný považuje za nesmysl, že by byla poškozená znásilňovaná, jak uvádí, hned si našla nového přítele, a poté chtěla obnovit vztah s obžalovaným. Má z nedávné doby zprávy, ve kterých mu poškozená píše, že ho stále miluje a říká mu, že by se k němu chtěla vrátit. Rovněž má za nesmysl, aby docházelo k tomu, co uvádí obžaloba a nevěděli o tom děti poškozené z předchozího vztahu, které jsou již dost velké, aby jim něco takového neuniklo. Po celou dobu jejich vztahu ho neudala. V minulosti již byl před soudem kvůli tomu, že se měl dopouštět násilí na L. S., ale nenapadlo ho, že bude mít znovu problémy z toho, že se s poškozenou pohádají, poperou a ona ho pak udá.
7. Poškozená byla před jejich vztahem prostitutka závislá na pervitinu, drogy prodávala i po celou dobu jejich vztahu a prodává je do teď. Poškozená zpočátku chodila do práce, pak hradila náklady domácnosti z výnosů z drog. Obžalovaný chodil do práce kontinuálně od roku 2015 a staral se o děti. Peníze poškozené nedával, protože by si za ně kupovala drogy. Dle obžalovaného měla poškozená, když byla na mateřské, uklízet a vařit a nečekat až to udělá on. Většinu domácích prací dělal sám, luxoval, myl nádobí, „furt vařil“, staral se o děti. Peníze si nechával pro sebe, matce dával peníze na jídlo, když se u ní stravoval, platil nájem, když tam bydlel, ale nechtěl dotovat poškozenou, která „strkala peníze do fetu“. Z bytu odcházel, aby se nemuseli hádat, miloval ji, chtěl si ji vzít.
8. Ke svým současným poměrům uvedl, že má novou přítelkyni, ve vztahu nemají problémy. Má základní vzdělání, je zaměstnán na dělnické profesi v s příjmem cca 26 000 Kč hrubého měsíčně (*v závěru hlavního líčení mimo svůj výsledek uvedl, že o práci přišel*). Má Crohnovu chorobu, léky začal brát po roce soužití s poškozenou. Neužívá návykové látky ani alkohol, lékař mu řekl, že kvůli nemoci nemá pít. Maximálně si dá příležitostně pivo a ani to nedopije.
9. V přípravném řízení obžalovaný uvedl, že poškozená spadla z kola a z bruslí, když se poprali, tak ho vždy poškozená napadla jako první a to hlavně proto, že brala drogy. Poškozené dával výplatu a pak si chodil půjčovat po Kladně, protože neměl na svačinu. K tomu před soudem uvedl, že

svoji výpověď před soudem o tom, že poškozené nedával peníze, myslel tak, že jí nejprve peníze dával, ale pak s tím přestal, protože viděl, že to nikam nevede. V době, kdy jí peníze dával, tak si skutečně musel půjčovat od matky a kamarádů.

10. Poškozená A. D. odmítla před soudem vypovídat s tím, že má s obžalovaným malého syna a vnímá ho stále jako osobu blízkou, nicméně k dotazu soudu uvedla, že s jeho trestním stíháním souhlasí.
11. V přípravném řízení po řádném poučení poškozená vypovídala a uvedla, že se s obžalovaným seznámili v prosinci 2014 a v březnu 2015 se k ní nastěhoval do bytu v [redacted] na Kladně. Do srpna 2015 tam s nimi žil i její otec. Dále s nimi bydleli její děti z předchozího vztahu, L. M. narozený [redacted] a D. D. narozený [redacted]. Dne [redacted] se jim pak s obžalovaným narodil syn M. [redacted].
12. Problémy začaly již v dubnu 2015, obžalovaný si našel v zaměstnání novou přítelkyni, pohádali se kvůli tomu a obžalovaný si sbalil věci, že půjde za ní, ale poškozená nechtěla, aby odešel. Od obžalovaného dostala ránu pěstí do obličeje, do rtů. Na chvíli po té ráně omdlela, obžalovaný ji odvezl do Kladenské nemocnice. Zjistili, že má otřes mozku, uváděla tam, že jí napadl přítel. Hospitalizovali ji na jeden den. K tomuto napadení došlo na přelomu května a června 2015. Byl u toho bratr obžalovaného A. P. Otec poškozené ani děti u toho nebyli. Obžalovaný toho potom litoval, omlouval se, sliboval, že přítelkyně už nechce. Jejich vztah pokračoval, ale až do narození M. [redacted] ji obžalovaný dále napadal v intervalu 3 až 4 měsíců. Vždy dostala rovnou ránu do obličeje, jen poprvé šlo o jednu ránu, pak se už rány opakovaly, nejprve směřovali do obličeje, pak i do těla. Obžalovaný ji také kousal. Jednou jí během těhotenství poté, co skončila na zemi, zkopal. Před koncem prvního trimestru začala po napadení krvácet, tak jela do nemocnice na Kladně, tehdy neuváděla, že to je kvůli napadení přítelem. Jinak ošetření nevyhledávala, ale má z této doby před porodem fotografie jak vypadala, že má podlitiny, kousance, prokouslý ret. V té době byli útoky tak intenzivní, že z poškozené „chcala krev“.
13. V době do narození společného syna měli s obžalovaným dobrovolný sex, sama ho chtěla, ale jiné to bylo v případech, kdy jí zbil. Nebil jí kvůli sexu, ale po zbití ho chtěl. Např. jí zvedl ze země, opřel o křeslo a zezadu s ní měl styk. Ona po předchozím napadení nebyla již schopna se tomu fyzicky bránit, jen občas zabřečela, říkala mu, že to nechce, ale jemu to bylo jedno. Bývala pak odřená a měla modřiny v okolí přirození. K nedobrovolnému sexu docházelo po napadení každé 3-4 měsíce. Škrčení, tahání za vlasy, mačkání na krku bylo u nich součástí i dobrovolného sexu, ale obžalovaný to někdy přeháněl a např. jí i strkal zaťatou pěst do přirození a vlastně jí tak „dovnitř bil“, i když to nechtěla.
14. Myslela si, že se situace po porodulepší, ale tak den dva po návratu z porodnice se opět pohádali, měla tehdy syna na ruce, obžalovaný jí přesto dal opět pěstí do obličeje, až se synem spadla na postel. Uložila pak syna do postýlky a začala obžalovanému vyhazovat věci z okna, přijely si pak pro něj jeho sestra a matka. Obžalovaný jí pak přemlouval, že se změní, že vše bude v pořádku. Postával před domem, dělal scény, volal jejímu otci. Po cca třech měsících ho vzala k sobě zpátky. Sousedé se divili, že je u ní, když se pořád hádají, ale to jsou ti, co jejich hádky slyší, které tím i v noci budili. Sousedé policii nevolali, protože si to nepřála. Před ostatními se obžalovaný chová tak, že se diví, že by jí měl napadat. Zpětně si myslí, že se k ní v dubnu 2017 vrátil i kvůli tomu, že čekal, že jí přijde vratka na daních. Zpočátku byl milý, ale po 6 týdnech se opět začali hádat. Její otec si s obžalovaným promluvil, že „takto ne, že nebude chodit fialová“ a obžalovaný jí pak přestal bít do obličeje, spíše do ní „strkal“. Od dubna 2017 do konce roku 2017 jí asi dvakrát strčil tak silně, že spadla, udeřila se o skříňku a měla modřiny. Větší zranění v tomto období neměla, u lékaře nebyla.
15. Pokud jde o sexuální život v tomto období, tak převážně chtěl obžalovaný, aby ho uspokojila rukou, i několikrát týdně. Klasický sex spolu měli asi jen dvakrát, protože ho chtěl obžalovaný

zezadu a o to ona nestála. Obžalovaný jí spíše citově vydíral, že půjde jinam. Že by jí před sexem zmlátil jako dřív, to si už nedovolil.

16. Od začátku roku 2018 až do skončení vztahu to pak fungovalo tak, že se dál hádali, ale než aby jí obžalovaný bil, tak většinou místo toho odcházel ke své matce, zůstal u ní třeba týden a pak se k ní opět vrátil anebo namísto toho ničit věci kolem sebe – jsou od něj poškozené dveře v kuchyni, záchod, kuchyňská linka. Pěstí do obličeje jí již nedával, s menší četností stále docházelo k napadání, kdy do ní obžalovaný strkal, chytil ji za obě ruce a pak jí odhodil, nebo jí dal pěstí do ramene. V létě 2018 došlo k tomu, že se s obžalovaným hádala, najednou ucítila ránu a spadla tak, že si zranila levý kotník. S tím pak byla u lékaře. Důvodem hádek bylo to, jak se obžalovaný choval, poškozená mu vyčítala, že s nimi není a že na něj není spolehnutí. Rodinnou terapii obžalovaný odmítal. Hádali se např. i kvůli výletům, muzikálům.
17. Poslední rok a půl byl obžalovaný denně u své matky, která se přestěhovala na Kladno. Obžalovaný měl u matky většinu oblečení i u ní jedl, strávil tam víc času než u poškozené, ke které chodil na noc až tak kolem 21:00. O děti se staral, když bylo potřeba, tak je odvezl např. do školky. Dětem obžalovaný nikdy neublížoval.
18. Z pohledu poškozené její vztah s obžalovaným skončil 15. 6. 2020, kdy předchozí víkend strávil obžalovaný celý u matky, a tak mu pak řekla, ať je tedy u ní. Opětovně jí obžalovaný vyhledal 18. 6. 2020, seděli spolu v autě, oba plakali. Následující den jí pak volal a byl vulgární, vinil jí, že mu ulomila zrcátka na autě. Poté si psali, obžalovaný jí nakonec „ukecal“, aby si ho vzala 25. 6. 2020 zpět do bytu. Tam jí řekl, že už má někoho jiného. Ona mu řekla to samé, posléze jí obžalovaný dal pěstí s tím, že je „děvka“. Pak u ní zůstal bydlet, měli dobrovolný sex, který se jí líbil, obžalovaný uznal své chyby, fungoval. Dne 26. 6. 2020 jí dal opět pěstí, když zjistil, že odepsala svému novému příteli, poškozená po ráně upadla na topení. Dne 29. 6. 2020 jí obžalovaný udělal scénu v autě, neměl peníze a tak mu musela dát na benzín. Asi 1. 7. 2020 odjela ke kamarádce na chalupu, obžalovaný jí psal, zda za nimi má přijet, ale ona mu odpověděla, že chce být s dětmi sama a posléze mu řekla, že už s ním dále nebude. Už mu nevěřila. Komunikovali spolu nicméně dál v klidu, ptal se na děti. Dne 3. 7. 2020 poškozená s dětmi odjela na chatu k matce, kolem 20:00 jí nečekaně napsal, že na ně čeká venku na hřišti. Šla se synem za obžalovaným, chvíli si s ním hrál, pak seděli vedle sebe a obžalovaný si na mobilu psal se svojí novou přítelkyní I. [REDAKCE], měla dojem, že to dělá schválně tak, aby to viděla. Tak si tedy také psala se svým novým přítelem, vysvětlovala mu, že je tam kvůli dětem, že jinak „na obžalovaného už sere“. Když si to obžalovaný přečetl, tak jí dal pěstí do obličeje. Pak si klekl, objal jí, začal brečet, že to tak nechce, že už ji bít nebude a aby mu odpustila. Poškozená se vrátila na chatu, měla nateklé levé oko, byla s tím pak druhý den na ošetření v Žatci. Po návratu z chaty byla venku s kamarádkami, obžalovaný na ni řval, aby nezapomněla zajít na policii kvůli těm zrcátkům. Došlo jí, že jí nenechá na pokoji a tak vše 8. 7. 2020 oznámila na policii.
19. Pokud jde o napadání, tak vedle již zmíněného bratra obžalovaného viděla to, že se s obžalovaným porvali, rovněž obžalovaného matka. První ránu jí dal tehdy obžalovaný a ona si to nenechala líbit. Napadení viděla také obžalovaného sestra M. [REDAKCE]. U jednoho napadení pak byla kamarádka poškozené P. [REDAKCE] P. [REDAKCE].
20. Hádky byly vzájemné, hádali se i před dětmi. Ona mu něco vyčetla, on jí řekl, že to ona je špatná. Např. po obžalovaném hodila hrneček a on jí dal pěstí. Jednou obžalovaného bodla asi vidličkou, to bylo tehdy, když jí držel za vlasy v předklonu, dával jí kolenem do hlavy, tak nahmatala na kuchyňské lince příbor a bodla ho. Jinak se nestalo, že by po obžalovaném nějakou věcí „šla“. Jednou mu při hádce típla cigaretu o hrudník, ale to bylo, když se na ní během hádky napráhl. Napadání se bránila kousáním, škrábáním, možná nějakou fackou, když byla na zemi, tak ho kousala do rukou či nohou, třeba ho i stáhla k sobě na zem, někdy pak byl tak poškrábaný, že mu tekla krev. Pokud ví, tak na ošetření byl obžalovaný jen s tím, co si sám udělal s rukou, když do něčeho praštil pěstí.

21. Obžalovaný se jí celé roky nechával živit. Do srpna 2015 vystřídal 2-3 zaměstnání, pak nastoupil do [REDACTED], kde pracoval do 2019, pak šel pracovat do [REDACTED] a poté do [REDACTED]. V jednu dobu hrál automaty, víc pil, možná bral i nějaké drogy, ale nic ho brát neviděla až na marihuanu, kterou dříve užívali společně. Alkohol pak obžalovaný omezil ze zdravotních důvodů. První dva roky se poškozená nemohla stýkat s kamarádkami či sestřenicemi synů, pak jí časem začal povolovat styky s okolím. Od srpna 2019 chodí poškozená k psychiatrovi, užívá antidepresiva, marihuanu již neužívá, s antidepresivy zvládá věci „více v klidu“.
22. Obžalovaný se k této výpovědi vyjádřil tak, že poškozená je lhářka, nikdy ji neuhodil ani neznásilnil. K matce musel chodit proto, že k poškozené pořád chodily kamarádky s dětmi. On se potřeboval vyspat po noční, ale poškozené to bylo jedno.
23. Svědkyně M [REDACTED] P [REDACTED], matka obžalovaného, uvedla, že co je jí známo, tak obžalovaný a poškozená žili normálně. Poškozená brala drogy a obžalovaný byl proti tomu. Musel chodit do práce a ještě se starat o domácnost. Poté, co se jim narodil syn, bylo vše v pořádku, ale nakonec si poškozená vzala k sobě svědkyni P [REDACTED] s jejím manželem a obžalovaný musel jít bydlet k ní. Obžalovaný se s poškozenou někdy hádali kvůli dětem, poškozená na ně nestačila. K ničemu jinému nedocházelo. Do domácnosti obžalovaného a poškozeného chodila „každou chvilku“, intervaly byly v řádu dnů. Na poškozené si nikdy žádného zranění nevšimla, i když jí vídala skoro každý den. Že by měla poranění v obličeji, si nikdy nevšimla. Naopak obžalovaný byl od ní kolikrát seškrábaný, zbitý, zkopaný, poškrábala ho i vidličkou po obličeji a na ruce. To, že ho poškozená kopala, svědkyně poznala z toho, že měl obžalovaný modřiny na lýtkách. To, že jsou některé škrábance od vidličky, poznala svědkyně z toho, že byly větší. Svědkyně viděla, že poškozená užívá drogy, kouřila je i před ní. Šlo o trávu, svědkyni z toho smradu bolela hlava. Svědkyně viděla, jak poškozená trávu rozvažuje a dává ji do sáčků. Přímou neviděla, že by poškozená někdy obžalovaného napadala, ale když za ní obžalovaný přišel poté, že ho poškozená vyhodila, tak věděla, že se poprali.
24. Svědkyně M [REDACTED] P [REDACTED], sestra obžalovaného, uvedla, že osobně s poškozenou vycházela normálně, řekla by, že byly kamarádky, komunikovaly, chodily spolu s dětmi vč. Poškozená si jí nestěžovala, ale měla pocit, že „naráží“ na obžalovaného. Dle svědkyně vztah mezi obžalovaným a poškozenou od začátku nefungoval, stalo se např. to, že když se obžalovaný nechtěl s poškozenou líbat, tak mu dala pěstí. Během jejich soužití v [REDACTED] po obžalovanému poškozená házela věci, píchala do něj nůž, byl od ní celý poškrábaný. Osobně byla u toho, když poškozená obžalovaného píchla do nohy, začalo to tím, že obžalovaný chtěl, aby se poškozená změnila, ta si to nechtěla dát vysvětlit, házela po obžalovaném věci, a když chtěl jít obžalovaný pryč, tak se za ním rozběhla, chytila ho za nohu, když se obouval a bodla ho vidličkou do lýtky. U takových věcí byla několikrát. Obžalovaného viděla poškrábaného asi po roce jejich soužití, měl poškrábaná celá záda, říkal jí, že se nepohodli. Také ho poškozená kousla do ruky, obžalovaný jí nechtěl ublížit, tak ventilovat vztek tím, že udeřil pěstí do koupelnových dveří. To neviděla, ale vyprávěl jí to. Také ho poškozená měla v zimě zamknout na balkóně. Na poškozené viděla poranění, ale nebavili si o tom, konkrétněji si vybavuje, že měla jednu pod okem šrám. Neví o tom, že by obžalovaný poškozenou udeřil či jí jinak zranil. Obžalovaný pije jen příležitostně pivo a tvrdý alkohol. Snaží se to nemíchat.
25. Svědek A [REDACTED] P [REDACTED], bratr obžalovaného, uvedl, že byl osobně přítomen jednomu incidentu asi o prázdninách v zimě 2019/2020. Nejprve k tomu uvedl, že když přišel na návštěvu, tak je poškozená zamkla v bytě a pak zaklekla obžalovaného, bodla ho vidličkou a kousala. Posléze uvedl, že přišel na návštěvu, předtím byl u matky, a než přišel z chodby do kuchyně, tak už poškozená bodala obžalovaného vidličkou v kuchyni, kousala obžalovaného a snažila se mu „vykousnout maso“ na ruce, křičela na nejmladšího syna, že ho zabije, tak vzal děti a odešel s nimi do vedlejšího pokoje. Později popsál, že hádka začala již v chodbě, poté když ho obžalovaný pustil do bytu, chtěli spolu jít ven, ale přišla obžalovaná a zamkla je, že obžalovaný nikam nepůjde, v rámci hádky poškozená říkala, že zabije nejmladšího syna, tak děti odvedl do

vedlejšího pokoje, pak se šel podívat co se děje, protože obžalovaný křičel „au, au“, viděl, že v sobě má obžalovaný vidličku. Trvalo půl hodiny, než pak přijel otec poškozené, sebral poškozené drogy a společně s ním a obžalovaným z bytu odešli. Poškozená obžalovaného mlátí po celou dobu, co jsou spolu, několikrát svědek viděl, jak měl potom obžalovaný poškrábaný obličej, to se dělo od roku 2015 každý druhý či třetí měsíc. Jednou v roce 2018 měl obžalovaný škrábanec přes obličej „vyražený tři prsty“, což se mu hojilo tři měsíce, kolegové v [REDAKCE] se kvůli tomu obžalovanému smáli. Že by poškozená byla někdy poraněná, to nikdy neviděl, ale v roce 2017 k nim přestal chodit poté, co se poškozená snažila rozvrátit jeho vztah s přítelkyní. Poté k nim přišel tak jednou za půl roku na návštěvu. Osobně byl jen u jednoho incidentu uvedeného výše. Obžalovaný ve vztahu s poškozenou nechtěl zůstat, ale proti jeho vůli si s ním „udělala dítě“, aby ho k sobě připoutala, a od té doby ho tím dítětem vydírá. Několikrát se od ní obžalovaný pokusil odejít, ale poškozená ho vždy nakonec přemluví, aby se k ní vrátil. Svědek dále uvedl, že je poškozená stále chodí „stalkovat“ a propichuje jim pneumatiky.

26. Svědkyně R [REDAKCE] D [REDAKCE], matka poškozené, uvedla, že mezi poškozenou a obžalovaným to byla z počátku „velká láska“, pořídili si i miminko, M [REDAKCE]. Když na poškozené opakovaně vídala modřiny, tak se jí na ně ptala, poškozená jí říkala, že se poprali, že to bylo kvůli „kravině“. Stávalo se to opakovaně. Svědkyně si první modřiny na poškozené vybavuje tak dva, tři měsíce po narození M [REDAKCE]. Pak se na ní další modřiny objevovali nárazově, nejčastěji na hlavě, obličej, ale i na těle, někdy ani nestačili zmizet ty starší. Trvalo delší dobu, než se svědkyni svěřila, že jí obžalovaný napadá. Zpočátku se obžalovaného zastávala, že má takovou náuru, že je nemocný. Svědkyně jí říkala, že se nemá cenu nechat mlátit, ale poškozená se nakonec dala vždy znovu dohromady s obžalovaným. Nechtěla se s ním rozejít, pořád si myslela, že to bude dobré, proto celé roky nic nehlásila. Až později poškozené došlo, že to opravdu není normální a začala se svědkyni víc svěřovat. Poškozené s obžalovaným stačila drobnost, aby se pohádali, např. stačilo říct, že je M [REDAKCE] tlustý a pustili se do sebe, hádka vyvrcholila tím, že jí dal obžalovaný ránu. Hádali se kvůli tomu, že se dle obžalovaného poškozená špatně starala o děti, že za ní chodily kamarádky, že byla „špatná máma“. Chodilo to tak, že toho obžalovaný pak litoval, poškozená mu odpustila, věřila, že to už bude v pořádku a proto spolu byli ve výsledku tak dlouho a poškozená to nehlásila. Svědkyně navštěvovala domácnost obžalovaného a poškozené tak jednou týdně, jednou za 14 dní si brala k sobě vnoučata na víkend. Poškozená se jí později také svěřila, že to s obžalovaným nebylo dobré ani po sexuální stránce, že byl až brutální, ale to pouze naznačila, nechtěla se o tom se svědkyní blíže bavit. Když byla s poškozenou na chalupě, tak obžalovaný přijel, že chce vidět M [REDAKCE] a poškozená pak od něj dostala takovou ránu, že si jí v nemocnici nechali na pozorování. Svědkyně u toho nebyla, ale poškozená jí říkala, že to bylo kvůli tomu, že mu řekla, že už se k sobě nevrátí, že nevěří tomu, že by jim to klapalo, a tak „dostala“. Obžalovanému stačil malý popud, aby jí uhořel. K povaze poškozené uvedla, že má „svoji hlavu“, když byla v pubertě, tak jednou vytáhla nůž. Neví o tom, že by v době vztahu s obžalovaným užívala drogy či je prodávala.
27. Svědek R [REDAKCE] D [REDAKCE], otec poškozené, uvedl, že když se dala dohromady s obžalovaným, tak s nimi zpočátku bydlel v bytě a v tu dobu bylo vše v celku bezproblémové, před ním by si poškozená ani obžalovaný nedovolili opít. Odstěhoval se od nich asi v polovině roku 2016. S dcerou se pak vídal tak jednou za týden až čtrnáct dní. Není si jist, jestli si prvních poranění na poškozené všiml až po narození dítěte, nebo již během těhotenství. Ani si již nevybaví, jestli poprvé viděl modřiny nebo škrábance. Časem to přibývalo, nejčastěji měla poškozená modřiny, monokly. Snažil se zjistit, co se děje, ale tvrdili mu, že se nic neděje, že je vše v pořádku. Snažil se jim pomoci, mrzí ho, že pak zjistil, že mu lhali a vše bylo jinak. Obžalovaná a poškozený byli dál spolu, bral to jako jejich rozhodnutí. Poškozená mu říkala, že se s obžalovaným často hádali, o penězích, o tom, že obžalovaný odchází z domácnosti, když potřebovala jeho pomoc, že se nemůže spolehnout, kdy se vrátí, kdy děti pohlídá a kdy ne. Např. uvařila, ale obžalovaný se sebral a odejel k matce. Někdy svědek vídal na poškozené poranění každý měsíc, jindy byl delší

dobu klid. Bylo to ve vlnách. Poškozená mu pak říkala, že se kvůli něčemu hádali a obžalovaný jí pak „dal dělo“. O tom, že by jí měl také znásilňovat, se mu nezmiňovala. Neví, kolikrát celkem viděl na dceři poranění, určitě to nebylo méně než pětkrát. Na obžalovaném si všiml škrábanců, svědkovi k nim řekl, že ho poškozená napadla. Osobně nebyl nikdy u toho, že by obžalovaný napadl poškozenou či naopak, jednou je od sebe odtrhával, ale to neviděl, jak to začalo, byl v jiné místnosti. Jednou, cca před dvěma lety, se stalo, že byli venku, poškozená a obžalovaný se hádali, vstoupil do toho, chtěl je zklidnit, aby nedělali scénu pro celé sídliště, ale obžalovaný na něj „vystartoval“, že „mu to vysvětlí“. Svědek si myslí, že obžalovaný měl tehdy „upito“, protože nemluvil jako jindy a byl agresivní, zatímco jindy si na něj nikdy nedovoľoval. I dcera mu říkala, že jí obžalovaný napadal tehdy, když měl vypito a že je po alkoholu agresivní. Předtím obžalovaného opilého nikdy neviděl. K fyzickému napadení nakonec nedošlo, svědek se „nenechal“. K povaze poškozené svědek uvedl, že je občas výbušná. Neví o tom, že by poškozená prodávala drogy. Jednou v jejich bytě našel marihuanu, obžalovaná a poškozený se před ním vzájemně obviňovali, že je to toho druhého, a tak to prostě vyhodil.

28. Svědkyně P. P. uvedla, že poškozenou zná od 16 let. Mají velmi blízký vztah, poškozená se jí svěřuje se všemi problémy. Poškozená se snaží svoji povahu krotit, ale když to nejde, tak vybuchne. Poškozenou navštěvovala v době jejího vztahu s obžalovaným tak dvakrát až třikrát do týdne. Zpočátku byl vztah obžalovaného s poškozenou „v pohodě“, ale po nějaké době začali „konflikty a modřiny“. Obžalovaný i poškozená jsou dominantní a ani jeden nedokáže ustoupit. Neví přesně, kdy obžalovaný uhořel poškozenou poprvé, poškozená tehdy skončila s otřesem mozku v nemocnici. Poškozená jí říkala, že si z toho prvního útoku pamatuje jen něco, že se kvůli něčemu s obžalovaným hádali a ona od něj dostala ránu. Pak viděla na poškozené modřiny s různou frekvencí, někdy jednou za měsíc, někdy byl měsíc a půl klid. Poškozená jí to vysvětlovala tím, že se obžalovaným chytli a tak „dostala“. Prý šlo o maličkosti. Poškozená měla většinou ha hlavě monokly, jednou měla nateklou celou stranu hlavy, viděla u ní modřiny na rukách, nohou, na nohou šlo většinou o modřiny na vnitřní i vnější straně stehů.
29. Poranění viděla i na obžalovaném, měl poškrábaná záda, možná i obličej. Poškozená jí říkala, že mu to udělala v sebeobraně, ale každý měl svou verzi. Osobně byla s přítelem přítomna jednomu napadení, to by bylo v osmém měsíci těhotenství obžalované, vybíral se kočárek. Poškozená sehnala hezký z druhé ruky, ale obžalovanému se to nelíbilo, že jeho dítě nebude jezdit v kočárku z druhé ruky. Začali se hádat, poškozená naštvane odešla do dětského pokoje a zavřela za sebou dveře, ale obžalovaný tam za ní po chvíli „vlítl“, držel jí v polokleče a byl jí pěstí do obličeje. Svědkyně šla za nimi, říkala mu, aby jí pustil, což obžalovaný skutečně udělal, ale ještě poškozené dal kolenem. Poškozená jí pak prosila, aby s přítelem odešla, že jí mrzí, že u toho musela být. Když odcházeli, tak ještě slyšela, jak tam poškozená rve, litovala toho, že odešla. Později jí poškozená říkala, že měla z toho prokousnutý ret, svědkyně to i na ní viděla.
30. Poškozená svědkyni říkala, že s obžalovaným nemůže být, ale že „musí“. Svěřila se jí i s tím, že jí obžalovaný nejprve zmlátil a pak po ní chtěl sex. Došlo k tomu párkrát během těhotenství i po narození syna, prý mu poté, co jí zbil, radši „dala“, protože se bála.
31. Situace se na nějakou dobu zklidnila poté, co se do věci vložil otec poškozené. Myslela si, že se to napraví, ale poslední dva roky ji opět viděla s modřinami, bylo to tak minimálně desetkrát.
32. Během vztahu s obžalovaným se poškozená uzavřela, měla zakázáno komunikovat s kamarády, byla jiná než předtím. Řešili spolu i to, že má obžalovaný zdravotní problémy, nějakou nevléčitelnou nemoc a že to může ovlivňovat jeho chování, že možná kvůli tomu je tak výbušný. Poškozená s ní řešila i své psychické problémy, byla u psychologa, který jí dal léky na úzkosti a strach. Poté co se s obžalovaným rozešla, stačilo, aby poškozená zahlédla bílé auto a rozklepala se.
33. Alkohol u obžalovaného a poškozené viděla málokdy. K výše uvedenému napadení došlo poté, co obžalovaný vypil prakticky sám láhev rumu, její přítel skoro napije, měl z té láhve jednoho

panáka. Poškozená drogy neprodává ani neužívá, je na antidepresivech. Svědkyně neví o tom, že by obžalovaný užíval nějaké drogy.

34. V přípravném řízení svědkyně uvedla k popisu incidentu kvůli kočárku, že pak poškozená měla oteklou půlku hlavy a byla celá fialová, ptala se poškozené, zda půjde obžalovaného udat, ale ona řekla, že ne. Neví, jestli proto, že ho tehdy ještě tak milovala, nebo proto, že se ho bála. Snažila se poškozené rozmluvit, jestli má smysl s obžalovaným být, ale poškozená řekla, že ho miluje a že s ním bude. Dlouhou dobu byla vůči obžalovanému „slepá“. Po tomto incidentu se obžalovaný poškozené omlouval, že už to neudělá, že jí miluje, poškozená mu uvěřila a vtať pokračoval dál. Poté co se poškozené narodil syn, bylo vše mezi ní a obžalovaným „v pohodě“, ale pak asi v intervalu třech měsíců zjišťovala, že se obžalovaným pohádali, a že jí dal obžalovaný ránu, měla modřiny v obličeji a na ruku. Ptala se poškozené, zda nechce vztah ukončit, že jí obžalovaný jednou zabije. Na to jí poškozená řekla, že ví, ale s obžalovaným přesto dál zůstávala. Naštvalo to i otce poškozené, ten chtěl obžalovaného udat, pokud by to ještě jednou udělal. Obžalovaný po hádkách odcházel k matce, někdy byl u ní i delší dobu, ale poškozená ho nakonec vždy vzala zpět. Tak se to pořád opakovalo. Až v květnu nebo červnu 2020 jí poškozená řekla, že si s obžalovaným promluvila, že už jí takový život nebaví, že jí nebaví být pořád zmalovaná a že k už i obžalovanému přestává něco cítit. Ke konci vztahu se jí poškozená svěřovala i s tím, že má z obžalovaného strach, že by jí mohl i dorazit, že kdyby jí špatně strefil, že by jí mohl i zabít.
35. K tomuto svědkyně uvedla, že to bylo tak, jak uvedla v přípravném řízení, pokud něco před soudem nezmínila, či se v něčem odchýlila, je to tím, že je sama na antidepresivech a na chodbě jí rozhodila matka obžalovaného (*v době před výsledkem docházelo opakovaně k blasfémickým projevům na chodbě, čekající musel předseda opakovaně vyžvat ke klidu a posléze musela nad klidem dohlížet justiční stráž*).
36. Svědek M■■■■ B■■■■ před soudem uvedl, že viděl akorát to, jak obžalovaný držel poškozenou pod krkem. Bylo to v bytě poškozené, když tam byl na návštěvě s přítelkyní. Začalo to hádkou kvůli nějaké „blbosti“, asi kočárku. Poškozená pak odešla, ale obžalovaný šel za ní, křičeli na sebe, konkrétně jim nerozuměl. Přítelkyně šla za nimi a on pak také, uviděl, že obžalovaný drží poškozenou asi pravou rukou v otevřené kravatě, možná něco říkala, ale nebylo jí rozumět. Byla pasivní, nebránila se. Říkal obžalovanému, ať ji nechá být. Obžalovaný jí pustil. Svědek s přítelkyní pak odešli. Nevšiml si na nikom žádných poranění ani neviděl žádné údery, ale poškozené neviděl do obličeje, takže je možné, že v něm poraněná byla. Obžalovaný předtím vypil asi 1,5 litru piva a cca 400 ml rumu. Obžalovaného od té doby viděl jen jednou nebo dvakrát, s poškozenou se většinou baví jeho přítelkyně. Co je mu známo, tak obžalovaný a poškozená měli takové „italské manželství“, někdy se měli rádi, někdy byli na nože. Většinou se hádali kvůli „pitomostem“, kromě kočárku si konkrétně vybavuje jen to, že si měla poškozená vodit do bytu cizí lidi.
37. V přípravném řízení svědek vypověděl, že poté co poškozená a posléze obžalovaný odešli do dětského pokoje, tak zůstal s přítelkyní v kuchyni, z dětského pokoje se ozvalo několik ran, tak se šli podívat, co se děje. Poškozená byla na čtyřech, obžalovaný jí držel jednou rukou pod krkem a druhou rukou jí boxoval do obličeje.
38. K rozporu s výpovědí z přípravného řízení svědek před soudem uvedl, že tehdy nemohl vidět, jak obžalovaný bije poškozenou do obličeje, asi předtím vypovídal nepravdivě. Správná verze je ta, co uvedl před soudem.
39. Svědek L■■■■ M■■■■ před soudem uvedl, že je bývalý přítel poškozené, mají spolu děti. Obžalovaného viděl jednou v životě, když si šel pro syna a poškozená neměla čas mu ho předat. Jeho děti mu říkali „táto“. S poškozenou několikrát řešili, že má v novém soužití problémy, ale neví nic konkrétního, vídali se velmi málo, když se u ní stavoval pro děti. Neví, kolikrát to bylo v roce 2020, v roce 2019 to mohlo být 2-3, předtím tak jednou za rok či dva. Na poškozené si ničeho nevšiml. V době vztahu s poškozenou nedocházelo k násilí, ale měli problémy, byl to její byt a on byl pro ni příživník, měli slovní rozepře, padaly nadávky, ale nikdo nikoho fyzicky

nenapadal. Poškozená dokáže být „ostřejší“ a „dovolí si“, ale nikdy nebyl problém, že by se poprali. Když bylo nejhůř, tak se prostě sebral a odešel.

40. Svědek V [REDACTED] Š [REDACTED] uvedl, že bydlí v bytě nad poškozenou, občas bylo slyšet křik dětí, že dětem bylo vytýkáno učení, nepořádek. Nešlo o to, že by děti měly být napadány. K hlučným „incidentům“ docházelo tak třikrát týdně, ale stačilo vždy zaklepat na topení a byl pak klid. Asi tak před 3 lety slyšel poškozenou křičet, seběhl dolů a zazvonil, poškozená mu řekla, že byla napadena obžalovaným, ale nic bližšího mu k tomu neřekla, žádné poranění na ní neviděl.
41. Svědkyně K [REDACTED] P [REDACTED] uvedla, že se s poškozenou zná už od základní školy, ale v kontaktu jsou jen poslední dva roky. Zranění viděla na poškozené asi třikrát v období listopad 2020 až březen 2021, poškozená jí říkala, že jí to udělala obžalovaný, vždy se jí nějak vetřel do bytu s „lahvinkou dobrého pití“, byt' ví, že ani jednomu z nich nedělá alkohol dobře a obžalovaný je pak agresivní. Poškozená jí k poraněním říkala, že jí je udělal obžalovaný. V lednu a únoru 2021 obžalovaný poškozené pořád psal, „stalkoval“ jí, např. ho svědkyně vídala, když poškozená jezdila do práce autobusem. Dle svědkyně se obžalovaný na děti jen vymlouvá, skutečný zájem o ně nemá.
42. Obžalovaný k výpovědi uvedl, že není pravda, že by poškozenou sledoval a alkohol nepije kvůli svému zdravotnímu stavu. Pokud omezuje styky se synem, je to proto, že ví, že by to poškozená otočila proti němu, mstí se mu i na autě.
43. Svědkyně L [REDACTED] S [REDACTED] uvedla, že s obžalovaným žila od roku 2004 asi do roku 2012 či 2013, má s ním dvě děti. V obžalobou řešené době již žila s novým přítelem v Německu. K poškozené nejprve uvedla, že jí zná pouze podle vidění, blíže se s ní nikdy nestýkala, neví, zda v době jejich vztahu se s ní obžalovaný znal, posléze k dotazu připustila, že se s poškozenou poprala, protože s ní navázal obžalovaný vztah v době, kdy ještě žil se svědkyní a jejich dětmi. Pokud jde o její dřívější soužití s obžalovaným, svědkyně uvedla, že jí občas uhodil, dal jí facku, tu mu i vrátila. Jednou když se pohádali, jí prohodil skleněnými dveřmi, měla z toho 150 stehů. Kvůli tomu, že ji obžalovaný bil, byl obžalovaný i odsouzen, dostal jeden rok. Během jejich vztahu obžalovaný alkohol nepil. Po sexuální stránce bylo vše normální.
44. Obžalovaný se k této výpovědi vyjádřil tak, že není pravda, že by svědkyni prohodil dveřmi, narazila do nich sama.
45. Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, ke kterému byl slyšen znalec MUDr. Luboš Zdrůbek, obžalovaný netrpí a v předmětné době netrpěl forenzně významnou duševní poruchou ani chorobou, ale trpí somatickým onemocněním – Crohnovou chorobou, která má významný vliv na jeho psychické funkce, zvláště afektivitu a emocionalitu. Obžalovaný je osobou s lehce, forenzně nevýznamně, sníženými intelektuálními schopnostmi, nebyla zjištěna sexuální deviace ani patologická sexualita, ani závislost na alkoholu či jiných návykových látkách. U obžalovaného nebyla snížena schopnost rozpoznávací, ale ve významné stresové situaci mohly být jeho ovládací schopnosti vlivem hraničního intelektu a Crohnovy choroby v kontextu trvale a prohlubující se stresové situace v partnerském vztahu sníženy a to až do úrovně podstatného snížení. Obžalovaný je plně schopen účasti na trestním řízení, k uložení ochranné léčby není důvod, byt' s ohledem na vývoj onemocnění nemůže vyloučit budoucí potřebu psychiatrické intervence.
46. Znalec před soudem stvrdil závěry písemného znaleckého posudku s tím, že k závěrům nemá co dodat, pouze k dotazům dále vysvětlil, že Crohnova choroba může a nemusí být provázena psychickými problémy. Primárně jde o zánět střev, projevuje se bolestmi, návazně může vést k depresím, úzkostem nebo naopak agitovat, vést v zátěži ke zvýšené agresivitě. Z jeho znaleckého pohledu mohl být obžalovaný, žijící dlouhodobě v nepříznivých partnerských vztazích, pod tlakem, v permanentní zátěži, která v kombinaci s jeho hraničním intelektem mohla umocnit sklony k psychické labilitě a vést k eskalaci konfliktu. Nepřipadá však v úvahu, že by

mohlo dojít z těchto důvodů k vymizení ovládací schopnosti. Není schopen posoudit, do jaké míry mohlo mít na výše uvedené další vliv, pokud obžalovaný užil alkohol. U daného onemocnění není konzumace doporučována, ale není ani vyloučena.

47. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie byl rovněž vypracován soudním znalcem Doc. PhDr. Markem Preissem, PhD. na poškozenou. Dle znalce jde u poškozené o akcentovanou osobnost, impulzivní s méně přiměřenou a spíše povrchní kooperací se zvýšenou mírou úzkosti a s rysy emoční nestability. Intelekt poškozené je v rámci širší normy. Dle znalce není obecná věrohodnost poškozené narušena, nebyly zjištěny tendence ke konfabulacím či změnám výpovědi. Syndrom týrané osoby nebyl plně zjištěn, ale u poškozené jsou známky traumatizace a deprese. V míře příslušející znalci neshledal znaky oslabení specifické věrohodnosti. Dle znalce poškozená připouští tendenci orientovat se na „problematické“ partnery, obžalovaného si dlouhodobě idealizovala, přehlížela jeho chyby a snažila se ho udržet.
48. Z protokolu o ohledání místa činu soud dne 20. 7. 2020 získal základní informace o situace v bytě poškozené. Bylo zaznamenáno a zdokumentováno několik poškození, která by obecně odpovídala tvrzení poškozené, že docházelo k poškozování bytu, respektive jeho vybavení, obžalovaným. Jinak v principu situace v místě nepotvrzuje ani nevylučuje žádnou z důkazních verzí.
49. Poškozená se, jak dokládá příslušný protokol, podrobila prohlídce těla včetně pořízení fotodokumentace dne 8. 7. 2020. Dle protokolu bylo zjištěno několik hematomů na pravém stehně, a škrábanec na krku, dle fotografií jsou patrné hematomy i na levém stehně včetně dalšího škrábance. Ohledání proběhlo stejného dne i u obžalovaného, dle protokolu a fotodokumentace nebyly zjištěny na těle obžalovaného žádná viditelná poranění.
50. Dle protokolu o ohledání z 8. 7. 2020 byl z mobilního telefonu Motorola vydaného poškozenou zajištěn obsah Messenger komunikace, dále poškozená vydala komunikaci Messengeru mezi profily „[REDAKCE]“ a „[REDAKCE]“ a své fotografie po napadení, část komunikace z Facebooku pak byl rovněž zaslána policejnímu orgánu zmocněncem poškozené. Protokol z 8. 7. 2020 dokládá, že obžalovaný na výzvu policejního orgánu vydal mobilní telefon zn. Huawei Y6 Prim, jehož obsah byl zajištěn v rámci odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat.
51. K dispozici je několik snímků zachycujících poranění poškozené, na některých fotografiích má poškozená viditelné monokly u obou očí, na jedné fotografii jí rovněž teče krev z nosu (v ruce drží kapesník pravděpodobně od krve), rudé skvrny má rovněž na oblečení, další fotografie zachycují dále vybarvené „monokly“ na obou očích poškozené v různých stádiích, jiné fotografie zachycují ránu na rtu, rudé skvrny na krku (mohlo být jít o stopy prstů, ale nelze jednoznačně určit) atd.
52. Pro posouzení vztahu obžalovaného a poškozené a prověření skutkových verzí má zajištěná textová komunikace zásadní význam a je proto účelné jejímu rozboru věnovat větší pozornost.
53. Do první chronologické fáze spadá komunikace obžalovaného a poškozené z roku 2015. Dne 21. 6. 2021 poté co se ujišťují, jak se vzájemně milují, se poškozená ptá poškozená obžalovaného jak „to“ řekl jejímu otci, ptá se ho, jestli mu řekl, že byl doma, když spadla nebo ne, obžalovaný jí posléze odpovídá, že jejímu otci řekl, že doma nebyl a že poškozenou celý týden bolelo v podbřišku a že zatím co byly děti venku, se jí zamotala hlava a spadla na stůl. V další konverzi z 3. 7. 2015 se obžalovaný ujišťuje, že obžalovaná „už to nemá“ že ji „chce píchat“, poškozená protestuje proti takovému slovníku, což posléze obžalovaný uzavírá tím, ať si to poškozená přebere, jak chce, že ji jinak znásilní. Dne 4. 9. 2015 obžalovaný píše poškozené, že je „zhulená píča“, že se mu hnusí a že spolu skončili. V konverzaci z 11. 9. 2015 obžalovaný píše: „nemaz zadnou modrinu tak to je dobrý“ což obratem poškozená neguje, že je samá modřina, obžalovaný píše poškozené, že ji miluje a chce, aby poškozená šla domu, poškozená ho ujišťuje, že ho také

miluje. Konverzace z 13. 9. 2015 se nese zpočátku v zamilovaném duchu, obžalovaný chce po poškozené, aby mu koupila cigarety, že nemá peníze, o pár minut později si však již obžalovaný stěžuje, že tatarka, kterou spolu kupovali je v lednici již tři měsíce a obžalovaný píše, že ho poškozená „sere“, nazývá ji trupkou, „pícou“, posílá jí „ona ví kam“, poškozená si stěžuje na to, jak se k ní obžalovaný chová, že se „lísá“ jen když po ní něco chce. Dne 17. 9. 2015 si poškozená stěžuje, že kdyby jí vše nebolelo, tak by jí šla práce rychleji, na což obžalovaný reaguje „hm“, posléze poškozená rozebírá, že by mohla umřít a že by docela i chtěla.

54. Do pozdější fáze po narození syna spadá konverzace, kdy si poškozená dne 3. 10. 2018 stěžuje na to, že jí bolí už dva měsíce kotník kvůli obžalovaného „představitosti“ a že ani nemluví o hlavě, ptá se obžalovaného jestli si uvědomuje, kolikrát od něj „dostala a to prehnany způsobem“, obžalovaný reaguje, že spolu žít nemůžou, poškozená mu připomíná, jak to přehnal, když byla těhotná, stěžuje si, že ji obžalovaný fyzicky i psychicky týrá, že má trvalé následky, obžalovaný na to reaguje, ať se jde léčit. (Přetrvávající potíže s kotníkem jsou zmiňovány rovněž skoro po roce v konverzaci z 27. 8. 2019.)
55. Komunikace z ledna 2019 zachycuje, jak poškozená píše obžalovanému, že jí rozbil hlavu kvůli tomu, že měl kluk na obličejí škrábanec, který mu do druhého dne zmizel, ale že pak za synem čtrnáct dní nepříjde, píše obžalovanému, že mu asi dělá dobře „mlátit ženský“. Obžalovaný reaguje tím, že není normální sápat se na své dítě a říkat, že ho zabije, poškozená reaguje, že nic takového neřekla ani neudělala, obžalovaný ji opět posílá se léčit, poškozená reaguje, že jí léčba začne za měsíc.
56. V konverzaci z června 2019 obžalovaný píše, že jde do nemocnice, a že „city už dávno nejsou“, poškozená reaguje, že by také šla, kdyby mohla, obžalovaný reaguje, že ji ani neuhodil, a že to ona ho napadla, poškozená si stěžuje, že je zase zmlácená a oteklá jak svině, diví se tvrzení, že si měla začít ona a zmiňuje, že „ještě že sousedi vědí, jak to je“, obžalovaný reaguje, že je poškozená psychopat a udělala si to sama, poškozená reaguje že jestli si myslí, že mu někdo skočí na to, že ji zbije a pak to hodí na ní, tak ať si to myslí dál. Obžalovaný reaguje, že ona zmlátila jeho a on se ani nebránil, že tak je to vždycky, že chodí s jizvami. Poškozená reaguje že má od něj také jizvy, na puse, na rameni, na což jí obžalovaný píše „ty určite ty pico“. V tomto duchu konverzace daného dne pokračuje, poškozená si v jejím rámci mimo jiné stěžuje na to, že jí také obral o peníze, že ona se jen bránila a že nebude „chodit cela fialova jak to umí s ni udelat“, naopak obžalovaný zmiňuje, že se poškozené dělají modřiny, jen se jí někdo dotkne, že není zmlácená, že jí neuhodil, to on je samá jizva a od ní zmrzačený
57. Další, ucelenější soubor komunikace zachycuje období od 15. 6. 2020 do 7. 7. 2020 (v komunikaci uváděno 6. 7. jako pondělí a 7. 7. jako včera, jelikož jde o komunikaci staženou 8. 7. 2020) je ji vhodné rovněž podrobněji rozvést k vyvrácení verze, že se obžalovaný snažil od poškozené odejít, ale ta ho nechtěla nechat. První část do 18. 6. se nese spíše v konfliktním duchu, je zřejmé, že obžalovaný se u poškozené aktuálně nezdržuje, obžalovaný řeší, kde je poškozená, když mu děti řekli, že není doma, poškozená si stěžuje, že nikdy nic nedokázal v bytě opravit a že „dělat“ umí jen u své matky atd. Po odmlce konverzace pokračuje 28. 6. 2020 již ve zcela jiném duchu, obžalovaný řeší s poškozenou jaké má přinést víno, vyměňují si zamilované emotikony, poškozená píše obžalovanému, že jen on je její miláček a že to tak zůstane napořád, ale když na dotaz obžalovaného, zda budou spolu odpovídá „Nvm“ (zjevně zkratka pro nevím), tak obžalovaný reaguje, že vše bylo zbytečné, že jí nebude překážet, poškozená chce, aby toho nechal, že prostě neví, že mu to říkala i „ve vaně“, obžalovaný jí vyčítá že „zdruhejma bude chrápat“ a že to mezi nimi nemá cenu a že nepříjde, poškozená se diví, proč by měla spát s jiným, obžalovaný píše že nepříjde, ale posléze píše, že už je u poškozené, která se diví, posléze se hádají, že obžalovaný vzal červené víno, když ví, že poškozená pije bílé či růžové, obžalovaný následně jel pro jiné. O tom kde jsou, co se má koupit atd. se baví i v následujících dnech. Dne 30. 6. 2020 obžalovaný píše, že je v autě, že ho nebaví žít, že to bez poškozené nedává, poškozená se mu snaží vysvětlit, že má pro koho žít, že mají syna, snaží se přesvědčit

obžalovaného, aby šel do ordinace a konečně „s tím“ udělal něco „co má smysl“ a ne jen „prášky, pohotovost a furt chcípat na bolest“ (z následné komunikace plyne, že čeká na obžalovaného u zubaře), prosí obžalovaného, aby už byl dospělý, což obžalovaný považuje za vtip s tím, že jde o jeho zdraví. Poškozená píše obžalovanému, že jí pořád na něm záleží, nechce, aby obžalovaný vše hodil za hlavu. Ten chce, aby šla za ním, posléze píše, že už jí na něm nezáleží, že mají už „jiného kámoše“, že se chce trápit a ať jde poškozená za ním, ta naopak chce, aby šel za ní k zubaři do ordinace. Dne 1. 7. komunikaci zahajuje obžalovaný zamilovaným obrázkem, ale poškozená reaguje „Ne je tu Verča na kafi...“, obžalovaný opakovaně píše poškozené, že je jeho, jen jeho, oba si píší, že oba brečí, poškozená vysvětluje, že jela kvůli dětem, obžalovaný ji přemlouvá, aby přijela domů, že je klidně přiveze, poškozená mu posléze píše, že zůstanou přes noc a vrátí se až následující den, obžalovaný chce přijet za ní, ale to poškozená odmítá s tím, že „potřebuji vypnout“. Obžalovaný ji 2. 7. v 02:11 píše „ještě te lizal brezden jo“, posléze se baví „co kluk“, poškozená píše, že následující den pojedou na chatu, řeší, že by ji obžalovaný chtěl vidět, což poškozená vnímá tak, že ji chce kontrolovat, posléze jí obžalovaný píše, že nechápe proč s ním byla ty dny, na což poškozená reaguje, že „i když to bylo krásný jako nikdy předtím, tak stejně prostě nevěřím tomu že to bude jiný“, obžalovaný dále chce přijet, poškozená mu nabízí, kdy si může vzít syna, ale obžalovaný to stáčí zpět k tomu, že chce přijet za ní. Dne 3. 7. poškozená píše, že je jí blbě, ale trochu spát může, že to pořád není lehký, na což obžalovaný reaguje „co delat to verejne i před dětmi to chapu“, poškozená se ptá, co má dělat, na co naráží, obžalovaný stáčí konverzaci k tomu, zda jí aspoň někdy chybí, na což poškozená reaguje že na něj pořád myslí, ale je jí z toho akorát do breku a že „nevěří tomu že to po delší době bude jiný“. Následně se baví o tom, kde je poškozená se synem, posílá fotku syna, baví se o tom, po kom má syn jaké rysy, když obžalovaný náhle stáčí hovor zprávou „tak chápu chces je ja uz mam ostudy kopec tak co natom záleží“, poškozená chce, aby toho nechal, ale obžalovaný pokračuje „a koho chces to se bude vymrdavat s kazdym jo“, což poškozená popírá, obžalovaný pokračuje „ani jste se neznali a uz ste byli vposteli...“, a že je to už jedno, na což poškozená přitakává, že to i pro obžalovaného bude lepší, že ho nepodvedla, že si jiného našla poté, co se spolu rozešli, že to byl obžalovaný, kdo si našel někoho jiného již během jejich vztahu. Posléze se hovor stáčí k tomu, že je poškozená se synem na houbách. V 20:32 obžalovaný píše poškozené, že je na hřišti, chce, aby za ním poškozená přišla, ta posléze souhlasí. V 21:41 ji obžalovaný prosí, aby s ním šla „pro ciga“, ale poškozená odpovídá, že nemůže, že její matka je „nasrana jako svine“, že se obžalovaný nemá přibližovat kvůli tomu monoklu, který se už vybarvuje. Obžalovaný jí následně žádá, aby „své rodince“ nic neříkala, opětovně jí prosí, aby za ním přišla, přísahá, že ji neuhodí, poškozená píše, že nemůže, že jí matka nepustí, že ji opravdu zamkla, že si (monokla) leduje a syn, jak to vidí, brečí. Obžalovaný stále naléhá, poškozená dál popisuje, že jí není dobře, motá se jí hlava a asi už hodinu zvrací, „děkuje“ obžalovanému za otřes mozku. Ten píše v 22:43, že je v nemocnici, nabízí poškozené, že ji tam odveze, která reaguje „a co jim tam povím, že jsi mi dal pěstí a ještě s tebou jedu?“, následně pochybuje, jestli by ji vůbec odvezl do nemocnice. Obžalovaný dál nabízí odvezení, v rámci toho zmiňuje, že všichni vědí, že poškozená má jiného, poškozená reaguje otázkou, jestli „novýho“ chce pořád zbít. Obžalovaný se následně rozepisuje, že to tak nenechá, že ji miluje, že ho to užívá, že si řekli, že spolu umřou, že je nechce ztratit, že jestli to má být trest, tak ví, že si to zasloužil, že toho strašně lituje a nebaví ho žít, atd. Poškozená nicméně stále odmítá, aby pro ni přijel, posléze píše obžalovanému, aby jel za „I [redacted]“ a byl s ní, posléze dodává, že „už nechci být tvůj boxovací pytel, jet si za ní“, obžalovaný na to slibuje, že už jí nikdy neublíží, poškozená reaguje, že to, jak ji nebude mlátit slyšela naposledy minulý týden, obžalovaný píše, že se změní, stáčí konverzaci na syna, ale obžalovaná reaguje jen textem „spí“ a posléze přestává reagovat, nepřijímá ani hovory obžalovaného z 6. a 7. 8.

58. V řízení před soudem poškozená prostřednictvím zmocněnce dále předložila další část komunikace, která se dle datace má vztahovat k 2. 2. 2017, kde rozebírají obžalovaný a poškozená svoje dítě, obžalovaný píše poškozené, že měla počítat s tím, že to není panenka, poškozená reaguje, že počítala s tím, že na to budou dva, ale on jí „rozsekl hlavu za nic“ a nechal ji v tom

samotnou. Obžalovaný jí vyčítá, že ho vyměnila za „hulení“, poškozená reaguje, že si to obžalovaný nemlouvá, aby si nemusel přiznat, že ji zbil „jen tak“, protože mu to dělá dobře, nebo „neví co s ním je“, žádá obžalovaného, aby nepil, jelikož od září od něj vždy dostala „když chlastal, jinak ne“ a ať se raději nad sebou zamyslí místo toho, aby to házel na ní.

59. V rámci řízení před soudem obžalovaný k doložení svého tvrzení, že byl poškozenou křivě obviněn a že poškozená prodává drogy, předložil disk obsahující dvě nahrávky. Audionahrávku, kterou obžalovaný dle obsahu zjevně pořídil skrytě, zachycuje část rozhovoru obžalovaného a poškozené (poškozená na začátku pláče, zatímco obžalovaný opakuje, jak ho poškozená miluje), obžalovaný si počíná vůči poškozené, která si zjevně není vědoma toho, že si ji obžalovaný nahrává, manipulativně, poškozená mu postupně potvrzuje to, že měl obžalovaný v řadě věcí pravdu, rovněž potvrzuje, že jí chybí „sex“ s obžalovaným a v jedné fázi se ho i ptá, jestli by ho chtěl. Když se jí obžalovaný ptá, proč na policii tak „kecala“, když ho miluje, tak poškozená popírá, že by „kecala“ a na naléhání, proč to tam řekla, když ho miluje, se obžalovaná snaží de facto omluvit, že tam na té policii nebyl, že výslech trval několik hodin. V jeden okamžik obžalovaný zvolá, ať ho poškozená nebije, ta však reaguje překvapivě a zjevně nechápavě, že ho nebije. Na druhé nahrávce se jakýsi muž ptá jakési ženy na L. [REDAKCE], že mu neodepisuje, posléze jí nabízí, že má „bilí“ (špatně rozumět) z Holandska, že toho má hodně a potřebuje odběr, že cena je 1 500 a ať si dá cenu, jakou chce, žena uvádí, že by možná o někom věděla, muž jí říká, ať mu napíše na Facebook.
60. Obžalovaný dále předložil fotografie dokumentující jeho poranění (poraněná ruka, škrábance v obličeji), rovněž předložil další soubor komunikace mezi jím a poškozenou z ledna a února 2021, dle které jsou spolu obžalovaný a poškozená opět v kontaktu, obžalovaný se ptá poškozené, zda s ním chce žít, ta ho ujistí, že ho stále miluje, obžalovaný jí píše, že je rád, že k němu stále něco cítí. Komplexnější soubor komunikace začínající již 23. 12. 2020 a pokračující až do 8. 3. 2021 pak předložila poškozená prostřednictvím svého zmocněnce, v širším kontextu je zřejmé, že obžalovaná a poškozená si během ledna stihli opět projít cyklus „smíření“, obžalovaný se prý kvůli poškozené i rozešel s „I. [REDAKCE]“.
61. K dispozici je dále soubor lékařských zpráv vztahujících se ke zdravotní péči o poškozenou.
62. Dle zprávy z Oblastní nemocnice Kladno, byla poškozená přivezena RZS a ošetřena dne 19. 3. 2015 v 22:00 hodin s tím, že byla napadena známými ženami, udeřena pěstmi do obličeje, držena za vlasty, stržena na zem. Stěžovala si na bolestivost pravé poloviny hlavy a kolem pravého oka, odřené koleno a nevolnost. Zjištěny odřeniny na kolenou, stržená náušnice v levém uchu, oděrka pod pravým okem, hematom při pravém oku a obočí. RTG v normě, odpovídající nález, doporučen klidový režim, běžná analgetika, ledovat. Dle návazných zpráv byla poškozená následně ošetřena 21. 3. 2015 na neurologii a chirurgii s přetrvávající bolestí hlavy, páteře a žeber a páteře, konstatováno zhmoždění hrudníku, doporučen odpovídající léčebný režim.
63. Dle zprávy z Oblastní nemocnice Kladno, byla poškozená ošetřena 20. 6. 2015 nejprve v 22:46 kde uvedla, že byla v cca 20:15 udeřena partnerem do obličeje pěstí, tržná ranka horního rtu (sešito jedním stehem), dle partnera v bezvědomí nebyla, sama si nepamatuje, udává nevolnost, bolest hlavy, poruchu paměti, následně byla ošetřena na neurologii, nevolnost odezněla, cítila se slabá a ospalá, po úderu nevěděla jaký je den, nepamatovala se na události několika předchozích dní, postupně se zlepšuje, dle lékaře šlo o otřes mozku bez otevřené rány, doporučeny observace a další vyšetření, návazně byla poškozená hospitalizována v této nemocnici od 21. do 22. 6. 2015, výsledky vyšetření odpovídající, ve stabilizovaném stavu propuštěna s doporučením na klidový režim, kontrolu do tří dnů, následně extrakce stehů.
64. Dle zprávy z Oblastní nemocnice Kladno, byla poškozená ošetřena dále dne 25. 4. 2016, kdy dle zprávy je pacientka opakovaně ošetřována pro napadení přítelem, v tomto případě uvedla lékaři, že byla naposledy napadena před pěti dny tak, že byla udeřena pěstí a kopána, stěžovala si na bolesti hlavy, žeber, břicha, věc hlásit na Policii odmítá. Lékař konstatuje mnohočetné mematomy

celého těla staršího data, medicínský nález odpovídající, nezjištěny známky nitrobřišního poranění či neurologický deficit, doporučen klidový režim a kontrola v případě zhoršení.

65. Dle zprávy z Oblastní nemocnice Kladno, byla poškozená ošetřena dne 19. 6. 2016 v 15:54 pro hrozící potrat, uvedla krvácení po styku, doporučena kontrola, medikace a klidový režim se sexuální abstinencí.
66. Dle zprávy z Oblastní nemocnice Kladno, byla poškozená ošetřena dne 29. 7. 2018 v 11:04, kdy uvedla, že si předchozího dne po 23. hodině podvrtla levé hlezno, lékař konstatoval otok, doporučeno nohu ledovat a šetřit, kontrolu v případě obtíží.
67. Dle zprávy z Oblastní nemocnice Kladno, byla poškozená ošetřena 28. 4. 2019 v 20:33 s tím, že se udeřila v práci do pátého prstu pravé ruky, téměř úplně amputována nehtová ploténka dotčeného prstu.
68. Dle propouštěcí zprávy z Nemocnice Žatec, byla poškozená hospitalizována 4. až 5. 7. 2020 v návaznosti na to, že měla být dne 3. 7. 2020 udeřena bývalým přítelem do oblasti levého oka, poté trpěla nevolností, opakovaně zvracela. Lékař kromě otoku v oblasti levého oka shledal sedřenou kůži a po těle odbarvující se modřiny staršího dat, k čemuž uvedla poškozená, že byla přítelem napadána opakovaně. Po stabilizaci propuštěna do péče svého lékaře s diagnózou otřes mozku s neotevřenou ranou a napadení tělesnou silou, doporučeny běžné léky na bolest, klidový režim. Dle zprávy z Oblastní nemocnice Kladno, a.s. ze 7. 7. 2020 byla poškozená toho dne v 17:24 vyšetřena v návaznosti na napadení neznámou osobou dne 3. 7., a to pro přetrvávající bolest hlavy, dle závěru lékaře šlo o otřes mozku bez otevřené rány, CT a RTG v normě, doporučen klidový režim a běžné léky na bolest.
69. Součástí listinných důkazů je rovněž nájemní smlouva k předmětnému bytu, dle kterého je poškozená jeho nájemcem, pronajímateli jsou vlastníci předmětné bytové jednotky, svědkyně R. [REDAKCE] D. [REDAKCE] a Ing. R. [REDAKCE] D. [REDAKCE].
70. Pokud jde o osobní výkazy obžalovaného, má v opise rejstříku trestů pouze jedno odsouzení, ohledně kterého se na něj hledí jako by nebyl potrestán (odsouzení pro § 180d zákona č. 140/1961 Sb.), v opise z rejstříku přestupků nemá žádný záznam.
71. Obžalovaný na posledním hlavním líčení předložil listiny, dle kterých podal 16. 6. 2021 na Policii oznámení na poškozenou, že ho měla napadnout, kdy dne 15. 6. 2021 byl ošetřen pro povrchní poranění vlasové části hlavy, ke kterému uvedl, že ho měla onoho dne napadnout bývalá partnerka úderem pěstí a škrábáním. Poškozená se k tomuto prostřednictvím zmocněnce vyjádřila tak, že naopak ona oznámila, že byla tehdy napadena obžalovaným.
72. Soud dokazování k tomuto incidentu dále nedoplňoval, jelikož v případě pokračujících problematických vztahů obžalovaného a poškozené by v zásadě nebylo dokazování možné nikdy skončit a na rozhodnutí ve věci nemůže mít zásadní význam zjištění, jak se k sobě chovají obžalovaný a poškozená v době téměř rok po skončení řešených událostí. Soud rovněž nedoplnil dokazování o výsledcích svědkyně Š. [REDAKCE], která se k jednání soudu nedostavila poprvé s omluvou a podruhé bez omluvy. Soud shledal, že není důvod se domnívat, že výsledky této svědkyně, další kamarádky poškozené, které přímo neměla být svědkem žádného z útoků, by v kontextu již provedeného dokazování měl mít na rozhodnutí ve věci podstatný vliv za situace, kdy rozhodné skutečnosti byly již v potřebném rozsahu zjištěny prostřednictvím ostatního dokazování. Zajištění účasti svědkyně by pouze dále v rozporu se zájmem na rychlosti trestního řízení oddálilo rozhodnutí ve věci.
73. Pokud jde o důkazní situaci, obžalovaný svoji vinu popírá, připouští, že k fyzickému napadání docházelo, ale ze strany poškozené, kdy on se pouze bránil, dal jí facku, maximálně jednou pěstí s tím, že pokud poškozená měla modřiny, bylo to proto, že se jí dělají modřiny „jen se jí někdo dotkne“ (podrobněji viz výše). Tato verze neodpovídá ostatnímu dokazování, adekvátně jí

nepodporují ani výpovědi matky, bratra a sestry obžalovaného. Samozřejmě nelze očekávat, že si svědci budou události s časovým odstupem, navíc pokud jde o události, které se měly stát v průběhu cca pěti let, pamatovat přesně a narušení chronologické osy je jednou z nejčastějších (neúmyslných) zkreslení paměťových stop (např. otec poškozené uvedl, že se odstěhoval v polovině roku 2016, zatímco poškozená uvedla, že se tak stalo již v roce 2015, což obžalovaný ani obhajoba až do závěrečné řeči nijak nezpochybňovala i bratr obžalovaného vypověděl, že vídal obžalovaného poškrábaného již v průběhu roku 2015, poranění z roku 2015 dokládají lékařské zprávy a zajištěná textová komunikace). V případě rodiny obžalovaného však již jde o rozdíly dosti zarážející, kdy se obžalovaný a jeho rodinní příslušníci neshodnou, pokud jde o to, kdo měl být přítomen jakému údajnému útoku poškozené na obžalovaného, ani o jaké útoky se mělo jednat. Sestra popsala jak poškozená měla být s bratrem u toho, když poškozená měla bodnout obžalovaného do lýtky na chodbě, protože se mu snažila zabránit, aby odešel z bytu, bratr obžalovaného popsal, že když přišel za bratrem na návštěvu od matky, tak ho poškozená posléze bodla obžalovaného vidličkou pod klíční kost v kuchyni s tím, že sestra u tohoto incidentu nebyla, sám obžalovaný pak uvedl, že ho měla bodnout za přítomnosti bratra se kterým měli předtím společně opravovat auto, nikoliv v souvislosti s bratrovou návštěvou, svébytná je pak i výpověď matky obžalovaného, která údajně napadení vidličkou poznala podle toho, jak široké byly škrábance na obžalovaném (o škrábání vidličkou nikdo jiný nehovořil, výše uvedené výpovědi hovoří o bodnutí či bodání vidličkou, kdy se dále liší, jestli bodnutí mělo jít do lýtky či hrudi), naopak na poškozené navzdory ostatnímu dokazování a ostatním výpovědím nikdy žádné poranění nepozorovala.

74. Ostatní výpovědi tvoří, pakliže akceptujeme častý rozpad chronologické osy (matka poškozené měla za to, že na dceři modřiny začala zaznamenávat až po narození posledního dítěte, otec poškozené si pak nebyl jist, jestli modřiny začal zaznamenávat během těhotenství nebo až poté), logický celek a to především ve smyslu prověření výpovědi poškozené. Nic z výpovědi těchto svědků nenaznačuje, že by se poškozená měla snažit obžalovaného křivě obvinít či očernit, byla to naopak poškozená, která ani poté, co se již přiznala okolí k tomu, že jí obžalovaný bije (respektive i její kamarádka s přítelem byla svědkem jednoho z napadení), se snažila obžalovaného omlouvat jeho nemocí a zachovat vztah, kdy k definitivnímu rozhodnutí opustit obžalovaného ji zřejmě přimělo až jeho jednání v červnu 2020, kdy obžalovaný pravděpodobně sám za sebou „spálil poslední most“, když jí udeřil pěstí 3. července 2020.
75. Poškozená důkazní situaci soudu do určité míry zkomplikovala, když odmítla před soudem vypovídat, nicméně její odmítnutí nelze považovat za neoprávněné v kontextu zajištěné audionahrávky a komunikace, ze které plyne, že jí obžalovaný přes vše stále chybí a že ho stále miluje a to vše v kontextu toho, že mají s obžalovaným malé dítě. Zákonný důvod k odmítnutí výpovědi tedy byl dán. Soud nicméně následně nemohl prověřit výpověď poškozené, ani se dotázat na další okolnosti, které by umožnili další zpřesnění skutkových závěrů. Nicméně výpověď poškozené z přípravného řízení poskytuje logickou a ucelenou skutkovou verzi, která nebyla zpochybněna ze strany znaleckého zkoumání poškozené a rovněž sám soud neshledává známky snahy fabulovat v neprospěch obžalovaného, v kontextu některých svědeckých výpovědí a zajištěných textových zpráv je naopak důvodné podezření, že obžalovaná naopak do značné míry zlehčovala intenzitu, se kterou probíhalo napadání od narození společného dítěte, obžalovaná naopak ku prospěchu obžalovaného uváděla, že intenzita násilí podstatně klesla poté, co obžalovaného na nějaký čas vyhodila z bytu poté, co jí napadl po návratu z porodnice (viz její výpověď, textové zprávy z dané doby), rovněž se nesnažila nijak obžalovanému přitěžovat ve vztahu k sexuálnímu násilí, kterého se dopouštěl, naopak, jak návazně zdůraznila sama obhajoba, uváděla, že ji obžalovaný nebil kvůli sexu, rovněž uvedla, že násilné praktiky jako škracení byli u nich i součástí „normálního sexu“, takže by k nim za jiných okolností svolila. Rovněž ku prospěchu obžalovaného jde její tvrzení, že od narození syna ji obžalovaný k pohlavnímu styku nutil už jen verbálním nátlakem typu, že přece kvůli tomu nebude chodit za „nějakou jinou“.

Výpověď poškozené lze tudíž akceptovat jako minimální verzi toho, k čemu skutečně došlo, kdy její výpověď kromě výpovědi obžalovaného a jeho rodiny, podporují (s akceptovatelnými nepřesnostmi) ostatní výpovědi a především pak objektivní lékařské zprávy, fotografie, a zajištěná komunikace (respektive další důkazy naznačují, že násilí i po narození syna mohlo být podstatně intenzivnější, než poškozená uvedla). Pokud obžalovaný argumentuje škrábanci na hlavě, není to v rozporu s tím, jak poškozená uvedla, že se bránila a pokud jde o poraněnou ruku, zapadá do kontextu fáze po narození syna, kdy dle poškozené se obžalovaný snažil již do jisté míry ovládat svou agresi, a např. namísto napadení poškozené poničil byt (v rámci ohledání byly zjištěny stopy odpovídající tomu, že někdo mohl udeřit pěstí do dveří, dřevěného obložení, mohl do dveří kopat atd., uderu rukou např. do dveří by odpovídalo obžalovaným doložené poranění ruky, které naopak naprosto nepůsobí jako obranné poranění, ke kterému by mělo dojít při údajné obraně před poškozenou).

76. Verze obžalovaného o setrvávání s poškozenou bez ohledu na její jednání, nedává logiku, respektive by dávala logiku v případě, že by ostatní dokazování odpovídalo tomu, že by sám obžalovaný měl být závislou obětí týrání, ale tomu neodpovídá ani rozsah a četnost poranění poškozené, ani zajištěná textová komunikace a ostatně ani dynamika, se kterou se obžalovaný projevoval před soudem. Bylo by na místě očekávat, že obžalovaný bude schopen doložit podstatně větší rozsah poranění, popřípadě i to, že musel vyhledat lékařské ošetření. Nelze přehlédnout zjevný nepoměr mezi tím, jaká poranění utrpěl obžalovaný a jaká poškozená, která by opravdu musela být duševně „abnormální“, pokud by opakovaně napadala obžalovaného, byť by si byla vědoma, že zatímco jemu se nic vážnějšího nikdy nestane, tak ona potenciálně skončí v bezvědomí, v nemocnici či s poraněným kotníkem, který ji bude trápit bolestmi ještě cca rok poté. Nic z psychologického profilu ani z ostatního dokazování nenasvědčuje, že by poškozená měla snad trpět jakousi takovouto zvrácenou formou masochismu. Nelze situaci vysvětlit tím, že poškozená obžalovaného k sobě připoutala dítětem, jelikož k násilí ve vztahu docházelo již před jejím těhotenstvím (viz výpovědi, textová komunikace z roku 2015, datace ošetření). Jednání poškozené naopak logicky odpovídá syndromu osoby závislé na násilném partnerovi, kdy se cyklicky střídá konflikt a fáze „druhých líbánek“, kdy poškozená dokáže až postupně pomalu opouštět násilný vztah k partnerovi, ke kterému má ambivalentní postoj. Není vyloučeno, že pokud by se jejich vztah nestal předmětem zájmu orgánů činných v trestním řízení, nedošlo by k přerušení cyklu a obžalovaný se po čase k poškozené opět vrátil, jelikož aktuální prožitek lásky by u poškozené převážil nad vědomím, že dříve či později dojde opět k eskalaci, hádkám, urážkám, kdy dříve či později obžalovaný situaci neunes a opět ji situačně „vyřeší“ napadením poškozené (viz výše rozebíraná konverzace, kdy si poškozená uvědomuje, že se situace nezmění, že jí obžalovaný již sliboval, že jí bít nebude a posléze jí přesto dal pěstí, že už mu nechce dál sloužit jako „boxovací pytel“).
77. Je jistým paradoxem že k dalšímu prověření výpovědi poškozené nakonec došlo v rámci obhajoby obžalovaného, který předložil disk ze skrytě pořízenou audionahrávkou části schůzky obžalovaného a poškozené, kdy šlo o zjevnou emoční manipulaci, která ze strany obžalovaného jednoznačně směřovala k tomu, aby poškozená bez vědomí, že je nahrávána, nějakou formou popřela svoji výpověď z přípravného řízení, obžalovaná sice situaci oplakala s tím, že jí obžalovaný chybí a že ho přes to vše pořád miluje, ale svoji výpověď v přípravném řízení nijak nekompromitovala a jednoznačně odmítla, že by na policii jakkoliv „kecala“.
78. Pokud jde o tvrzení obžalovaného, že poškozená užívá či prodává drogy, soud neměl důvod tento směr dokazování jakkoliv rozvíjet, jelikož nejde o předmět řízení, jednání obžalovaného by bylo trestné bez ohledu na to, jaký má poškozená vztah k návykovým látkám, či jestli se sama dopouští trestné činnosti. I kdyby tato tvrzení měla být pravdivá, nebyl by obžalovaný oprávněn je řešit fyzickým a sexuální násilím vůči poškozené. Stejně platí, pokud jde o skutečnost, že k většině napadání docházelo v návaznosti na hádkách, na kterých se poškozená aktivně podílela. Z dokazování konstantě vyplývá, že ve vztahu obžalovaného a poškozené docházelo

k intenzivním hádkám, kdy si vzájemně vyčítali své chování, že skutečně měli tzv. „italské manželství“, ale tím nelze omluvit fyzické ani sexuální násilí. Je nepodstatné, kdo za kterou hádku mohl či nemohl, hádky nejsou ve vztazích výjimečné, ale nelze akceptovat, aby je jeden z partnerů soustavně řešil násilím.

79. Ohledně názoru obžalovaného, že poškozená není věrohodná, protože není reálné, že by po celou dobu snášela jednání, ze kterého je viněn, že by mohla být znásilňována, ale poté s ním mít dál styk, najít si po rozpadu jejich vztahu záhy jiného přítele a zpětně mu psát, že jí sex s obžalovaným chybí, jde sice o názor laicky pochopitelný, ale naprosto rozporný s tím, jak se oběti takovéto trestné činnosti skutečně chovají. Ambivalence pocitů není rozporem, ale naopak typickým znakem v případech tzv. partnerského skutkového násilí, jelikož pokud by poškozená byla toliko cílem vulgarit fyzického a sexuálního násilí, aniž by měla k obžalovanému naopak také nějaké pozitivní pocity, pravděpodobně by (vyjma případů extrémní závislosti) vztah záhy ukončila. V násilném vztahu naopak setrvala právě proto, že sice na jedné straně trpěla jednáním obžalovaného, ale na druhé straně s ním prožívala pocity lásky. Na předmětné nahrávce ostatně sám obžalovaný zjevně poškozenou dále ujišťoval v názoru, že on je v podstatě to nejlepší, co ji kdy potkalo, což poškozená po značnou dobu v principu akceptovala a nechtěla o vztah s ním přijít, obžalovaného před sebou i před ostatními omlouvala do doby, než sama dospěla do „bodů zlomu“. Rovněž představy obžalovaného o následcích znásilnění jsou zcela laické, u oběti znásilnění může dojít k narušení jejího sexuálního života, ale stejně tak se lze naopak setkat s případy, kdy se oběti stanou zvýšeně promiskuitní (z rozlišných psychologických důvodů). V případě zde řešené věci pak nelze směšovat znásilnění „cizincem“ a situační znásilnění obžalovaným, se kterou se za jiných okolností poškozené styk líbil, a chtěla ho. Pokud by soud měl z hlediska psychologie obětí jít do detailů, klidně by se následky znásilnění mohli psychologicky projevit např. tak, že poškozená následně odmítala „styk ze zadu“, který pro ni byl asociován s násilným jednáním obžalovaného.
80. Soud po zhodnocení důkazů došel k závěru, že skutek se odehrál tak, jak vypověděla poškozená (viz výše), přičemž návazně přistoupil k úpravě skutkové věty, aby zachytila tuto „minimální“ verzi, dle které k intenzivnímu násilí včetně sexuálního docházelo pouze v první části vztahu od června 2015 (první napadení, viz výpověď poškozené a zajištěná komunikace) do 2. ledna 2017 (narození syna), kdy soud doplnil dle výpovědi poškozené popis útoků (šlo rovněž v minimálně jednom případě o zkopání), pokud jde o počet sexuálních útoků, soud omezil jejich počet, jelikož dle poškozené k napadání docházelo pouze cca do 2. ledna 2017 a to s frekvencí 3 – 4 za měsíc (nikoliv každé tři měsíce jak uvádí obžaloba), takže k násilné souloži došlo s jistotou ve 4 a nikoliv v 10 případech. S ohledem na to, jak vážně situaci prožívala poškozená, bylo rovněž na místě doplnit, že po jednom z těchto napadení musela vyhledat ze strachu z potratu lékařskou pomoc. Pokud pak jde o následnou fázi, soud upřesnil popis tak, aby bylo zřejmé, že klesla intenzita násilí, byť ne vždy následků pro poškozenou, kdy „strkání“ vedlo k tomu, že se poškozená také při pádu potloukla o skříňku a v dalším případě si poranila kotník, který jí od té doby opakovaně bolel (viz lékařské zprávy, výpověď poškozené, textová komunikace). Je zřejmé, že ukončení společného soužití byl postupný proces, kdy obžalovaný postupně trávil stále více času u své matky (dle poškozené se časem chodil k ní domů v podstatě vyspat), kdy kvůli jedné takové „prodloužené návštěvě matky“ poškozená na několik dní nechtěla vpustit obžalovaného do bytu (pokud by soužití v nějaké formě i v této době nepokračovalo, těžko mohla poškozená obžalovanému vyčítat, že zůstal u matky), nicméně následovala ukázková epizoda „druhých líbánek“, kdy se po návratu dle poškozené obžalovaný choval z jejího pohledu po všech stránkách, i sexuálně, skvěle, takovémuto hodnocení poškozené již zřejmě nijak nebránilo to, že ji během toho „ideálního soužití“ obžalovaný dvakrát udeřil pěstí, kdy k takovémuto jednání již zřejmě otupěla, či snad je dokonce považovala v kontextu žárlivosti obžalovaného za jakýsi zvrácený důkaz lásky.
81. K zachycení i této závěrečné epizody soud posunul konec řešeného období (v tomto aspektu není

obžalobou u trvajícího trestného činu vázán vymezením „začátek června“) až na 3. července, kdy až v návaznosti na poslední napadení poškozené obžalovaným se zřejmě definitivně utvrdilo rozhodnutí poškozené vztah ukončit, respektive po návratu z chaty již s obžalovaným svůj byt dále nesdílet (k tomu, jak obžalovaný přemlouval poškozenou k dřívějšímu návratu domů, viz výše rozebraná konverzace).

82. Poté co soud učinil skutkové závěry v podstatném rozsahu shrnuté ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku, přistoupil k jejich právní kvalifikaci.
83. Dle ustanovení § 199 odst. 1 tr. zákoníku se trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí. Dle odst. 2 písm. a) tohoto ustanovení se použije přísnější trestní sazba v případě, že je takový čin spáchán zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem a podle písm. d) pak dopadá stejná vyšší trestní sazba na případy, kdy je čin uvedený v odstavci 1 páčán po delší dobu.
84. Obžalovaný a poškozená byli vůči sobě ve vztahu druha a družky, tedy ve smyslu tohoto ustanovení šlo o osoby blízké.
85. Pokud jde o znak, že pachatel a oběť žijí ve společném obydlí, poškozená po celou předmětnou dobu žila v bytě na adrese [REDAKCE], v Kladně, kam se k ní obžalovaný přistěhoval, šlo následně o společné bydliště jejich a posléze i jejich společně narozeného dítěte. Na naplnění tohoto znaku nic nemění skutečnost, že se obžalovaný přechodně zdržoval jinde, např. na začátku roku 2017, kdy ho poškozená vyhodila poté, co ji napadl po návratu z porodnice, stejně tak je nutné přistupovat k červnu 2020, kdy poškozená obžalovanému poté, co byl z jejího pohledu příliš dlouho na návštěvě u své matky, řekla, ať už u ní zůstane, aby ho posléze po několika dnech opět vzala zpět k sobě. Jak plyne z výše rozebrané komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, ke zlomu došlo až začátkem července, kdy zřejmě poškozenou v rozhodnutí již v soužití s obžalovaným po návratu z chaty nepokračovat, definitivně utvrdilo to, že ji dne 3. července 2020 opět napadl. Nejde o situaci u této skutkové podstaty nijak výjimečnou, v rámci tzv. domácího násilí se lze běžně setkávat s tím, že pachatel či oběť na kratší či i relativně delší časové úseky opouští společnou domácnost. S postupným a s až na několikátý pokus úspěšným ukončováním násilného vztahu se lze setkat běžně a pro účely případného přerušení tohoto trvajícího trestného činu je nutné zkoumat, do jaké míry se jednalo již o trvalé opuštění společného obydlí a do jaké míry toliko o přechodnou krátkodobější nepřítomnost, po které bylo možné důvodně očekávat, že dotčené osoby budou spolu dále žít ve společném obydlí. Jednání pachatele co do působení na oběť tvoří jeden celek, je nutné rozlišit situace, kdy se oběť a pachatel společně přechodně nenachází ve společné domácnosti v rámci tzv. cyklu násilí, typicky po eskalaci pachatel buď sám dočasně odchází „spitovat svědomí“, či je oběti „vyhozen“, nebo naopak oběť „utíká“ od pachatele, přičemž však pokračuje i po tuto dobu vzájemná interakce (typicky se např. pachatel omlouvá za své jednání a slibuje, že se již nebude opakovat, či naopak oběti „vysvětluje“, že vše způsobila sama, že nic takového udělat nechtěl a nebude mít ani důvod dělat, pokud se bude přistě „chovat lépe“, případně oběti dochází, že trvalou rozlukou od pachatele nezvládá kvůli psychické, sociální či ekonomické závislosti) od případů, kdy je cyklus násilí přerušen ať už jednáním některé z dotčených osob (trvalé opuštění společného obydlí), či vnější okolností (např. nástup do výkonu trestu odnětí svobody – viz rozhodnutí Nejvyššího soudu z 27. 4. 2017, sp. zn. 8 Tdo 301/2017).
86. Týrání trestní zákoník nedefinuje, ale dle odborné nauky a rozhodovací praxe soudů je jím třeba rozumět zlé nakládání s jinou osobou, které se vyznačuje především vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, jakož i určitou mírou trvalosti, a současně dosahuje takové intenzity, aby bylo schopno vyvolat stav, kdy osoba, která je takovémuto jednání vystavena, ho pocítuje jako těžké přikopání (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu z 12. 4. 2017, sp. zn. 8 Tdo 224/2017). Jelikož jde o trestný čin trvajících, tedy o nastolení protiprávního stavu, který je pak udržován, je nutné na jednání pachatele v takovýchto případech nahlížet jako na celek. Skutečnost, že jde o

trvající trestný čin však neznamená, že samotné jednání pachatele musí být soustavné (viz. například rozhodnutí Nejvyššího soudu z 28. 1. 2015 sp. zn. 3 Tdo 1583/2014). Týráním nebude samo o sobě ojedinělé fyzické napadení, byť by bylo zvlášť hrubé, ani ojedinělé fyzické napadání v průběhu let, které není hrubé či surové, může však jít o součást týrání, kde dochází ke kombinaci s psychickým působením na oběť (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu z 30. 3. 2011, sp. zn. 7 Tdo 342/2011). Není nutné, aby u oběti vznikly jakékoliv následky, nemusí zde být vůbec přítomen prvek fyzického násilí a může spočívat toliko v působení psychických útrap, kdy vyšší stupeň hrubosti a bezcitnosti nemusí být dán v jednotlivých dílčích aktech, ale až v celkovém kontextu (např. viz rozhodnutí Nejvyššího soudu z 29. 3. 2017, sp. zn. 3 Tdo 283/2017). Intenzita násilí odpovídající tomuto zločinu byla dovozena např. v případech, kdy obžalovaný svoji manželku po dobu delší dvou let vulgárně urážel a opakovaně ji bil do obličeje či jiných částí těla (rozhodnutí Nejvyššího soudu z 11. 4. 2012, sp. zn. 3 Tdo 431/2012). V tomto smyslu byl v zde řešené věci znak týrání naplněn, především v počáteční fázi opakovaně docházelo v relativně kratších intervalech k fyzickému i sexuálnímu násilí, který poškozená trpěla a omlouvala v kontextu toho, že obžalovaného milovala. Tato ambivalence neznamená, že poškozená násilí nevnímala jako těžké příkoří, naopak pouze velmi intenzivní „pozitivní“ pocity mohly pro ni vyvážit, že zažívala výše rozebírané. Skutečnost, že postupem času v zásadě akceptovala riziko, že dříve či později při některé hádce obžalovaný sáhne k násilí a na to, že je pravidelně bita, si de facto zvykla jako na součást vztahu s obžalovaným, na věci nic nemění. Naopak lze poukázat na to, že pro ní toto jednání bylo natolik tíživé, aby vztah s obžalovaným nakonec přece jen ukončila, byť jak obžalovaný sám rozsáhle poukazoval, ho stále přese všechno milovala (opět lze poukázat na výše rozebranou komunikaci).

87. Pokud jde o znak zvláštní surovosti a trýznivosti podle odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, znak zvláštní surovosti je dle soudní praxe naplněn v případech, kdy jde o jednání, které se surovostí, brutalitou vymyká rámci běžného u většiny takovýchto činů (např. viz rozhodnutí Nejvyššího soudu z 27. 4. 2011, sp. zn. 8 Tdo 381/2011) a obdobně u zvláštní trýznivosti jde o to, zda jde o jednání z hlediska prožívání oběti zvlášť tíživě vnímané a prožívané (např. viz rozhodnutí Nejvyššího soudu z 10. 12. 2013, sp. zn. 11 Tdo 1289/2013). V tomto ohledu lze odkázat výše, kdy poškozená popsala bití obžalovaným, kdy ji např. opakovaně kopal do hlavy, zejména pak za zvlášť surové a trýznivé je nutné vnímat, že obžalovaný v prvotní fázi činu přecházel z fyzického do sexuálního násilí, a to bez ohledu na těhotenství poškozené, kdy musela kvůli obavám z potratu i vyhledat lékařskou pomoc.
88. Pokud jde o znak delší doby podle odst. 2 písm. d), jelikož týráním samo o sobě jako trvajícím trestným činem vyžaduje, aby šlo o stav, který nějakou dobu trvá, je tato okolnost podmiňující použití vyšší trest trestní sazby naplněna až v případech, kdy jde o dobu zjevně delší, než jaká by postačovala pro naplnění znaku základní skutkové podstaty. Dle právního názoru judikatury, od které se zde nemá tento soud důvod odchylovat, má jít o dobu trvajících v řádu měsíců (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu z 30. 11. 2016, sp. zn. 3 Tdo 1624/2016). V zde řešené věci, kdy čin trval několik let, je tento stav zcela jednoznačně naplněn, potřebná doba byla naplněna ostatně již během první výše rozebrané fáze, kdy docházelo k nejintenzivnějšímu fyzickému a sexuálnímu násilí (jinak obecně platí, že s nižší intenzitou je k naplnění třeba delšího trvání a vica versa).
89. Pakliže obhajoba poukazovala na to, že nemohlo dojít k naplnění této skutkové podstaty z důvodu, že zde není dán znak stupňování týrání (ostatně soud sám výše uvedl, že na začátku roku 2017 došlo k významné deeskalaci), je nutné poznamenat, že žádný takovýto znak není požadován zákonem a ani nevyplývá z aplikační praxe. Znak cyklického vývoje se stupňováním násilí je jedním z typů fenoménu tzv. domácího násilí, který byl zvláště v minulosti zdůrazňován pro svoji nebezpečnost, jelikož násilí v těchto případech mohlo časem eskalovat až do těžkého ublížení na zdraví či usmrcení oběti, ale jak ukazují výzkumy i soudní praxe, v řadě případů nedochází k takovému stupňování, ale násilí má v zásadě stabilní cyklickou povahu, kdy probíhá i po desítky let, aniž by mělo obecně vzestupnou tendenci (různé výkyvy jsou často situační např.

zvýšená agresivita v reakci na propuštění pachatele ze zaměstnání) a v některých případech lze zaznamenat i naopak klesající intenzitu (někdy s věkem dochází k jistému uklidňování pachatele, jindy naopak oběť otupí a v zásadě akceptuje pachatelem vnucovaný režim, aby minimalizovala záminky k násilí, což naopak v žádném případě nelze dávat pachateli ku prospěchu).

90. Dle ustanovení § 185 odst. 1 tr. zákoníku se trestného činu znásilnění dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. Podle odst. 2 písm. a) tohoto ustanovení se pak použije vyšší trestní sazba v případě, že je takový čin spáchán souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží.
91. Předmětem ochrany je zde právo na svobodné rozhodování o svém sexuálním životě, kdy česká úprava nevychází z tzv. koncepce souhlasu, ale ve výsledku obdobným způsobem chrání svobodnou vůli, na kterou nesmí být působeno násilím (tedy působením fyzické síly), ani pohrůžkou násilí (která může být i konkludentní) či pohrůžkou jiné těžké újmy (je tak např. bezpředmětné, pokud oběť souhlasí se stykem, protože by v opačném případě byla propuštěna ze zaměstnání), stejně tak je vůle chráněna pro případ, že by se nemohla projevit pro tzv. stav bezbrannosti.
92. Zcela mylné jsou právní názory, že je nutné, aby oběť kladla fyzický odpor, pokud není ve stavu bezbrannosti, ve kterém odpor již objektivně klást nemůže. Oběť nemusí klást odpor, např. proto, že si je vědoma převahy útočníka a raději se vůli podrobuje, jelikož má obavy z násilí, kterého by se vůči ní v případě odporu dopustil. Podstatné je, že si pachatel je v takovém případě vědom nevole oběti, pohlavního styku dosahuje nikoliv za její kooperace, ale díky vlastnímu použití síly (překonání aktivního či pasivního odporu), či že se mu oběť podrobuje nikoliv ze své vlastní vůle, ale z obav z násilí či jiné těžké újmy (oběť může naopak z obav z pachatele i kooperovat). V tomto kontextu lze poukázat např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu z 6. 9. 2011 sp. zn. 7 Tdo 1051/2011, kde Nejvyšší soud konstatoval, že došlo k naplnění znaku násilí, pakliže pachatel povalil poškozenou na zem, stáhl jí kalhotky, tahal ji za vlasty a tlačil jí hlavu k přirození, aby dosáhl análního a orálního styku, přičemž nebylo třeba, aby mu poškozená kladla výrazný fyzický odpor, její nevole musela být pachateli zřejmá, když poškozená měla strach a po celou dobu plakala.
93. Nelze tudíž obžalovaného vyvinit, tak jak se snaží obžaloba, poukazem na to, že poškozená uvedla, že k nechtěnému pohlavnímu styku došlo až poté, co ji obžalovaný zbil, kdy nebyla zbita proto, že by po ní obžalovaný chtěl pohlavní styk. Soud ani obžaloba ostatně netvrdí, že motivem ke zbití poškozené bývalo u obžalovaného to, že by po ní takto chtěl vynutit pohlavní styk, sama poškozená uvádí, že za jiných okolností by s ním souhlasila, respektive by „se nechala ukázat“, byť by o něj nestála. Obžalovaný se k dosažení pohlavního styku, včetně „nestandardních praktik“ trestného jednání dopouštět nemusel. Soud může pouze hádat, jaké duševní procesy se odehrávaly v hlavě obžalovaného, pakliže se během bití poškozené či bezprostředně po něm rozhodl, že na ní vykoná pohlavní styk. Z hlediska vnějších projevů bylo jeho jednání pokračováním fyzického násilí násilím sexuálním. Nejde o ojedinělý jev, v rámci typologie znásilnění některá odborná literatura rozlišuje jako samostatný typ znásilnění situace, kdy agresor svoji „dominanci“ nad obětí dovršuje vynucením pohlavního styku. Obdobně jako ve výše citovaném případě řešeném Nejvyšším soudem muselo být obžalovanému zcela jasné, že plačící a verbálně styk odmítající poškozená styk nechce, a pokud se dále nebrání tomu, že s jejím tělem fyzicky manipuluje tak, aby na ní mohl požadovaný styk vykonat, není to znak souhlasu, projev její svobodné vůle, ale toliko podvolení se jeho vůli v důsledku předtím použitého násilí, jehož pokračování se mohla důvodně obávat. Soud ve shodě s citovaným judikátem proto shledal, že ke znásilnění došlo formou násilí, nicméně pro úplnost dodává, že na věci by naprosto nic nezměnilo, pokud by bylo shledáno, že obžalovaná jednala pod pohrůžkou násilí, jelikož v dané situaci měla za to, že pokud by se začala aktivně bránit, tak by jí obžalovaný začal znovu bít, či došel k závěru, že obžalovaná byla v důsledku předchozího násilí pachatele z hlediska vůle již do

té míry „zlomena“, že se nebyla schopna bránit a svoji vůli intenzivněji projevit, což by bylo možné vnímat jako obžalovaným navozenou bezmocnost.

94. Obžalovaný donutil poškozenou k pohlavnímu styku, který proběhl formou soulože, je proto na místě právní kvalifikace i podle odst. 2 písm. a) § 185 tr. zákoníku.
95. Obžalovaný ve vztahu k oběma trestným činům jednal úmyslně a to v přímém úmyslu, jde o jednání, jehož protiprávnost je zjevná bez nutnosti hlubších právních znalostí, kdy obžalovaný ve vztahu k § 199 odst. 1 tr. zákoníku měl navíc předchozí zkušenost s trestním stíháním pro údajné týrání své předchozí partnerky, takže věděl, že opakované fyzické napadání družky může být takto právně kvalifikováno, byť jednotlivý útok nedosáhne intenzity ublížení na zdraví.
96. Obžalovaný svým jednáním naplnil v jednočinném souběhu zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. a), d) tr. zákoníku a soud ho proto shledal vinným tak, jak je uvedeno ve výroku.
97. V návaznosti na závěr o vině obžalovaného soud přistoupil k úvaze o druhu a výměře trestu, kdy v intencích ustanovení § 39 přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho jednání po činu i k tomu, jaké účinky a důsledky lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život.
98. Jelikož byl obžalovaný shledán vinným dvěma trestnými činy, je u něj nezbytné trest ukládat jako úhrnný dle ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž pro (zvlášť závažný) zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku je stanovena trestní sazba dva roky až deset let odnětí svobody, a pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku pak trestní sazba dva roky až osm let odnětí svobody. Trest byl tudíž uložen podle přísnější sazby § 185 odst. 2 tr. zákoníku.
99. Obžalovanému polehčuje, že jde o jeho první odsouzení, dosud žil více méně řádně (obžalovaný sám připouští, že v minulosti zneužíval návykové látky a hrál na automatech), včetně toho, že si prostředky na své živobytí obstarával prací. Soud rovněž přihlédl k závěrům znalce, dle kterého mohla být schopnost obžalovaného ovládat své jednání v důsledku jeho onemocnění snižena, nicméně k tomuto lze přihlížet pouze velmi omezeně, obžalovaný měl s ohledem na dobu páchaní možnost reflexe svého jednání, kdy si mohl uvědomit, v jakých situacích selhává a učinit opatření k tomu, aby se nedopouštěl útoků vůči poškozené, což však uničil až poté, co ho poškozená po návratu z porodnice na několik měsíců „vyhodila“ z bytu, a i poté nebyl důsledný a opět k fyzickému napadání poškozené docházelo, byť s nižší intenzitou a bez násilné vynucených sexuálních styků.
100. Pokud jde o obecně přitěžující okolnosti, jsou ve značné míře již obsaženy v použité právní kvalifikaci a nelze je tudíž dávat k tíži obžalovaného duplicitně. K tíži obžalovaného však jde skutečnost, že svým jednáním spáchal dva trestné činy a dále nelze než negativně hodnotit jednání obžalovaného po činu, kdy neprojevil naprosto žádnou reflexi, naopak se snažil v průběhu trestního řízení manipulovat s poškozenou, kterou se poté, co nedosáhl svého cíle, naopak snažil maximálně očernit, včetně tvrzení, že se sama dopouští různé protiprávní činnosti. Pokud jde o možnost nápravy obžalovaného, riziko zde představuje jeho zjevná impulzivita, která vyplynula nejen z dokazování, ale kterou soud registroval i v průběhu hlavního líčení (byť se obžalovaný snažil zjevně kontrolovat a působit před soudem co nejlépe). Je na místě, aby obžalovaný na jejím zvládnutí dále pracoval, není akceptovatelné, aby vypjaté situace ve vztazích řešil násilím.
101. Obžalovaný byl shledán vinným trestnými činy, u kterých je poměrně široké rozpětí trestní sazby, což odráží široké spektrum konkrétních jednání a pachatelů, nicméně jde o typově závažnou trestnou činnost, kdy u trestného činu znásilnění vychází polovina trestní sazby na 6 let odnětí svobody. Ač tedy je obecně možné při uložení trestu odnětí svobody v trvání 2-3 let, tedy na

samé spodní hranici trestní sazby, uvažovat o uložení podmíněného trestu, jak navrhl státní zástupce, je takovýto postup přiměřený v situacích, kdy dochází ke kumulaci polehčujících okolností, typicky kdy jde o jednorázový situační exces co do dalších okolností nízké závažnosti u jinak nekriminálního pachatele, popřípadě jde o zlé nakládání hraniční co do intenzity a trvání z hlediska zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, kdy lze mít s ohledem na osobu pachatele za to, že podmíněný trest je sám o sobě dostatečnou zárukou, že se trestné jednání nebude opakovat. Takovéto podmínky nejsou v této věci splněny. Šlo o jednání, které probíhalo po dobu cca pěti let, v první fázi se zvláště intenzivním fyzickým a sexuálním násilím po dobu cca jednoho a půl roku. Obžalovaný sice poté do jisté míry své jednání korigoval, ale v kontextu rozpadu vztahu několikrát napadl poškozenou v minimálních časových intervalech, tedy ukázal, že zátěžové situace stále nezvládá. Následně v průběhu trestního řízení neprojevil žádnou reflexi, naopak bez ohledu na to, že by jeho jednání mohlo být vnímáno jako snaha o ovlivnění poškozené jako svědka, na poškozenou působil mimo soudní řízení zjevně nad rámec odpovídající toliko výkonu rodičovských práv ke společnému dítěti, čímž pravděpodobně dosáhl i toho, že poškozená na rozdíl od přípravného řízení odmítla vypovídat před soudem, byť nedosáhl svého zjevného cíle, aby poškozená svoji předchozí výpověď na skryté pořízované nahrávce odvolala.

102. Obžalovaný není osobou, které by bylo možné poskytnout v kontextu zákonné trestní sazby dobrodiní podmíněného trestu a nelze se spolehnout, že by podmíněný trest byl dostatečný k tomu, aby obžalovaný byl schopen své budoucí jednání korigovat. Základním předpokladem skutečné nápravy je totiž to, aby si obžalovaný uvědomil svoji vinu a přestal ji svalovat na ostatní. Obžalovaný není jediným, kdo se dostává ve vztazích do stresujících a konfliktních situací, ale je to pouze a jen on, kdo je odpovědný za to, jak se v těchto situacích zachová a zda učiní nějaké kroky k tomu, aby se případně ani nedostával do situací, kdy si je vědom nebezpečí, že by mohl „ve slabé chvíli“ potenciálně selhat.
103. Soud proto obžalovanému, byť se jedná o jeho první odsouzení, uložil již nepodmíněný trest odnětí svobody, kdy na druhou stranu zohlednil polehčující okolnosti v tom, že uložil trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, což by v případě souběhu dvou trestných činů se spodní hranici stanovenou na dva roky odnětí svobody, mohlo být považováno až za příliš benevolentní, nicméně v tomto smyslu lze ještě u prvotrestaného upřednostnit výchovnou funkci trestu před represivní.
104. Pokud jde o zařazení odsouzeného k výkonu trestu, soud neshledal skutečnosti, které by vyžadovaly, aby na odsouzeného bylo působeno výkonem trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou a proto ho zařadil v základní variantě podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.
105. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozené Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, jejíž pojištěnkou byla poškozená A■■■■ D■■■■, a to s nárokem na náhradu škody v částce 7 786 Kč, kterou pojišťovna vynaložila na úhrady zdravotní péče poskytnuté ve dnech 20. až 22. 6. 2015 a 25. 4. 2016 této pojištěnce, k čemuž pojišťovna řádně doložila odpovídající rozpis, dle kterého jde o úhrady péče odpovídající předchozímu napadení. Jelikož dle výše rozvedených skutkových závěrů šlo o úhrady vynaložené pojišťovnou na péči, která byla u její pojištěnky nezbytná s ohledem na trestné jednání obžalovaného, soud uplatněný nárok v plném rozsahu uznal a obžalovanému dle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil, aby poškozené pojišťovně tuto škodu uhradil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu v Kladně. K rozhodnutí o odvolání je příslušným odvolacím soudem Krajský soud v Praze. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti a důkazy. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje tyto náležitosti.

Odvolací soud zamítne odvolání bez věcného přezkoumání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Kladno 21. června 2021

JUDr. Ondřej Načeradský, v. r.
předseda senátu